

MİLLÎ GENÇLİK

Fikir, Sanat, Aktüalite ve Aksiyon Dergisi

KADIN İSTİSMARI

OCAK 1976

BES LİRA

10

MİLLÎ GENÇLİK

Sayı : 10
Dönem : 4

OCAK

İÇİNDEKİLER

Milli Gençlik / Kadın / İdieolacya Örgüsü'nden	3
Selahaddin Eş / Entellektüel Namussuzluğu ve Kadın	5
M. Ertuğrul Düzdağ / Âkif'ten Gençliğe	9
Fatih Uğurlu / Karikatür	19
Freud'u Tanıyor musunuz?	20
Ahmet Değirmenci / Ayna ve Zaman / Şiir	21
Ö. Lutfi Mete / Tufan Aşkı / Şiir	22
Ali Nar / Sürekli Fiil	23
Ali Sayı / Osmanlı Vakıfları Üzerine Bir Tahlil Denemesi	28
Mahir İz / Hilâfet'in Lağvı ve Trabzon Mebusu Ali Şükrü	35
İsmail Atabek / Vahiy İnmişse Göklerden / Şiir	38
Ömer Özbay / Ant / Şiir	40
Cemal Karağaçalı / Biz müslümanlar ve İslâm Davası	42
Rüştü Ecevit / 60. Yılında M.T.T.B.	45
M.T.T.B. Sinema Kulübü Müstehcen Neşriyat Hakkında	47

BİR

Ümmetimin en hayırlıları zevcelerine karşı en güzel muamelede bulunanlardır.

H. Şerif

Kadın! Ey kadın! Genelevlerini, Randevuevlerini, Bar'ı, Pavyon'u ve seni sermaye addeden her türlü hâneyi, varakayı, paçavrayı, yerin dibine geçirecek gerçek nizâmı bul ve kurtul!..

Millî Gençlik; Aylık Fikir, Sanat, Aktüalite ve Aksiyon Dergisi.

Sahibi: M.T.T.B. adına Genel Başkan Rüştü Ecevit, Yazı İşleri Müdürü: Yunus Dere, Teknik Sekreter: Fetullah Dinçsoy, Mustafa Yürür, Kapak Düzeni: Fatih Uğurlu, Abone: Yıllık 50,—, 6 aylık 30,— TL. Posta Çeki No. 20092150, Yazıların mesuliyeti yazarlarına aittir. Gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın iade edilmez. İlanlar tarifeye tâbidir. Yazılar kaynak gösterilmeden iktibas edilemez. Dergi her ayın ilk haftasında çıkar. Dizgi - Baskı: Fatih Gençlik Vakfı Matbaa İşletmesi.

İki

KADIN

● Bu inkılâbın kadınları, cihanın en zârif ve en cazibeli kadınları olacaktır.

● Bu inkılâbın kadınları, kutsî ölçünün «örtmeğe mecbursun!» dediği her noktalarını örtecekler ve «örtmeye mecbur değilsin!» dediği hiçbir noktalarını örtmiye zorlanmayacaklardır.

● Bu inkılâbın kadınları böylece ve anlıyanlarca, kadınlık mefhumunun heykelleştirdiği en derin ve esrarlı hicap ifâdesi içinde cemiyet zeminini süsleyeceklerdir.

● Bu inkılâbın kadınları, böylece ve anlıyanlarca, kadınlık mefhumunun heykelleştirdiği en derin ve esrarlı hicap ifadesi içinde cemiyet zeminini süslerken, evvelâ Allah'ın emrini yerine getirmiş olmanın saadetine, sonra da kadınlık sihrinin son merhalesine ermiş bulunmanın imtiyazına kavuşacaklardır.

● Bu inkılâbın kadınları, erkek veya horoz gördüğü yerde kukumavlaşan veya kaçacak delik arayan eski nesil kadınlarından hiçbirine benzemeyecek; Saadet Devrinin ulvî kadınlığına eş olarak, kendisine kudsî ölçünün yasak etmediği her noktada boy gösterecek; ve esasen kaçsalar da, gelselerde, otursalar da, kalksalar da, giyinseler de, soyunsalar da, ne erkek ve ne horoz, onları dinî edep ve eda dışında görmeye imkan bulamayacaktır.

● Bu inkılâbın kadınlarında vekar, hayâ, iffet, mâna, şahsiyet, eda, öyle cömert bir ifâde bağliyacaktır ki, dünyanın en havaî erkeği bile yüzlerine bakarken ürperecek, onlara karşı hürmetten başka bir şey duymıyacaktır.

● Bu inkılâbın kadınları, küfür dünyasının bütün kadınlarına ve erkeklerine, islâm üstünlüğünün, ilk bakışta aşikâr, müstahhas vesikalarından birini verecektir.

● Bu inkılâbın kadınları, esasta, muazzez ve münezzehe ev kadrosunun ve aile çerçevesinin sultanı olacak, hayatın yırtık seciye emredici iş sahalardan hiçbirinde görünmeyecek; buna rağmen işlâmi ölçülerin yasak etmediği ve kendisince icap gördüğü sahalarda da şerefle içtimai faaliyet kabul etmekten kaçınmayacaktır.

● Bu inkılâbın kadınlarından, yüzde yüz islâmi çerçeve içinde ve bilhassa kendi cinsi üzerinde yetiştiricilik vazifesiyle, muallim çıkacak, doktor çıkacak, hastabakıcı çıkacak, muharrir çıkacak san'atkâr çıkacak, âlim çıkacak; ve bilhassa fahişe çıkmıyacak, göbek atıcı çıkmıyacak ve nihayet başıboş işçi ve memur yaftası altında cinsiyetini azmanlığa götürmüş pislik ve yırtıklık neyelerinden hiçbiri çıkmıyacaktır.

● Bu inkılâbın kadınlığına ruh örneği, cinsinin fetanet ufku Hazret-i Âişe ile, hassasiyet ufku Hazret-i Fâtıma...

● Bu inkılâbın kadınlığı, temeli 14 asır evvel atılmış ve sonra hiçbir mimarî çizgisi kalmamış ve anlaşılmamış olarak, bütün insanlığa örnek olacak kıymettedir.

(İdeolacya Örgüsü'nden)

ENTELLEKTÜEL
NAMUSSUZLUĞU
VE
KADIN

Selâhaddin EŞ

İslâm dışındaki bütün sistemlerin kadına **hürriyet** adı altında ne iğrenç bir tuzak hazırlamış olduklarını şu yirminci asır, bütün asırlardan çok daha beter ve keskin çizgilerle ortaya koydu. Geçen asra imzasını atan büyük sayı inkişâbının dişlileri arasında sıkışıp kalan insanlık, teselliye feminizm (kadın haklarına saygıyı esas alan fikir akımı) adına köleleştirdiği kadın vücutlarına perestiş etmekte buldu. Tarih boyunca bütün ahlâksızlıkların en başı ve sonu olan fetişizm (cinsiyet putperestliği), şehvetperestlik **hürriyet** adı altında, kölelik iksiri ile sarhoş edilmiş kadın nev'inin başına en bedbaht bir şekilde musallat olmuştur.

Kadın insan neslinin devamı için vazgeçilmez bir temel unsur olduğuna göre onun tasalluta uğraması, onun bütün canlılarda bulunan **nesli devamı** içgüdüsünün ortaya çıkış şekli olan cinsî insiyak ve iştisakları tatmin etmesi için basit bir zevk aleti olarak değerlendirilmesi, netice itibariyle bütün insanlığın haysiyet ve şerefine karşı girişilen bir cinayettir.

Kadın yirminci asra hakim görünen iki bâtil hayat sisteminde de (komünizm ve kapitalizmde) elden ele,, **kucaktan kucağa** devşirmeye mahsus bir cinsiyet ve zevk metaı olarak değerlendirilmekten öteye geçememiştir ve dünyaya kadınları büyük ekseriyeti ile halâ, İslâm nizamının kadına 14 asır öncelerden temin etmiş olduğu mümtaz mevki hayal dahi edememektedir. Öyle bir mümtaz ve müstahkem mevki ki, **hayâ ve edep, haysiyet ve şeref, namus ve zarafet** kaleleriyle kuşatılmış; kendisine en büyük vasıf olarak **analık** bahşedilmiş ve ayaklarının altına cennetler serilmiş...

BEŞ

Bugünün bedbaht dünyasında kadınlar, efendilerinin her türlü arzularını tatmine amâde olmaları ve cezbediciliklerini geliştirmek için kurulan sa-nayi karşısındaki tavırlarıyla; kendilerini karşı cinsten olanlara beğendirmek için katlandıkları akla hayale gelmez basitlikleriyle eski çağların esirlerini andırmaktadırlar.

Komünizm, kadını, sadece bir üretim aracı olarak değerlendirdiği insan-lar imâl eden doldurulur-boşaltılır basit bir imalât tezgâhı olarak görürken; kapitalizm de neslin devamı içgüdüsünün tabii neticesi olarak cinslerin bir-birine karşı duydukları libidonal ilgide rekâbet ve kâr düzeninin bir sömür-me aleti keşfetmiş olmaktan öteye bir yer ayırmamaktadır. Buldozerden çık-lete, araba lâstığından gözlük reklâmına kadar her şeyde kullanılan malze-me kendisini orta malı haline getirip başka insanların hayvani arzularına Ve.. Dünyanın hemen her yerinde kendisini kurtarmak için çırpınan ka-dın, entellektüel (aydın, okumuş) tabakaların psikolojik baskıları ile giderek daha bir ahlâksızlık ve ticaret metaı olarak kullanılmak talihsizliğinden kur-tulamamakta, moda ve her türlü yeniliğe kayıtsız-şartsız teslim olmak snobizminin kurbanı ve çılgını halinde, gelecek nesillerin kötü bir temel taşı niteliğini taşıyıp; kendi karabahtını bütün bir insalığa ister istemez bulaş-tırmağa memur görülmektedir.

Bütün dünyada insanı,, entellektüel sınıflar, okumuşlar kurtaracakken; in-sanlık, bu entellektüel sınıfların namussuzluğunun bedelini kadınlığı orta malı halie getirerek ödemek zavallılığına düşürülmektedir.

Asırlarca gerçek insanlık anlayışını dünyaya yaymak ve Hak'kın cihan-şumul hakimiyetini tesis etmek için çırpınan, savaş veren müslümanlar da ne yazık ki bu alanda içten hançerlenmişler ve İslâm kadını her türlü ta-salluta karşı savunmasız duruma getirmişlerdir. Hattâ geçen yıllarda Tür-kiye'de Hükümet başkanlığına kadar gelebilmiş matuhiyet içinde bir kişi, **kadınlara musallat olmayan erkeklerin bir işe yaramayacaklarını** söyleyebi-lecek kadar korkunç bir seksomanyaklığı devlet plânında sergileyebilmiştir.

Burada, hatırıma gelmişken Türkiye'de kadınlara seçme hakkının veril-mesiyle ilgili olarak Cumhuriyet döneminin ünlü ideologlarından Ahmet Ağa-oğlu'nun Serbest Fırka Hatıraları'nda (sh. 21) yazdıklarını bir ibret vesika-sı olarak buraya aktarmak isterim :

«Malû molduğu veçhile Gazi her sene bir yenilik çıkarır, kimsenin ak-lına hayaline gelmeyen bir meseleyi ortaya atar.

Bu senenin yeniliği de evvelâ belediye seçimlerine kadınların iştirakleri ve sonra bu seçimlerin genel oyu üzerine yapılmış olmasıdır.

Zaten daha sonra da greceğimiz üzere nihayeti gelmiyen bütün bu yeni-likler Gazi'nin psikolojisine has olan bir ihtiyacın doğurumudur. Bu bakım-dan bütün bu yenilikler hakikaten bir ihtiyaç mahsulüdür. Sükun ve istikrar Gazi için yabancı bir âlemdir. Kendisiyle geceleri gündüz yapmış olanlar bi-

lirler ki, o durmadan yer, durmaksızın içer, durmaksızın kavga arar. Yalnız uyurken, yani bitâb düşmüş olan vücudunu ister istemez dinlendirirken sükut bulur. Pek kısa süren bu dinlenme zamanı geçer geçmez ve henüz yataktaki iken bile fıskırma ve taşma hareketleri başlar. Nasıl ki kadınlara seçme ve seçilme selâhiyetinin verilmesi de böyle oldu ve derhal etrafta kaside, medihnâmeler (övmeler), şarkılar yazıldı. Hakikatte ve memleketin şartlarına göre bu hareket, veren ve alan için sadece bir gösterişten ibaret sayılabilir. Nasıl ki, birisi verilmiş olan hakları hepsinin hava olduğunu biliyor, diğeri halk denilen şeyin sabun köpüğünden başka bir şey olmadığını pekâlâ biliyor. Onun için aldanma ve aldatma karşılıklıdır. Birisi nasıl veriyorsa, öteki de öyle alıyor. Her ikisi de içinden gülüyorlar ve fakat görünüşte güya hakikatten bir şeyler oluyormuş gibi duruyorlar ve iki taraf da memnundur.»

Bu hatıralar bu alanda çok küçük bir traji-komik oyunu anlatmaktadır, muhakkak ki..

Sözü M. İkbâl'in hikmetli söyleyişine bırakalım, en iyisi..

«Ey Hakk dini nimetlerinin kendisine emanet edildiği İslâm kadını! Bugünkü devir müraî, dışı süslü, içi çirkin ve hilekârdır. Onun kervanı, din malının yolunu vurur. Gözü küstah ve pervazsız bakar. Ona avlanmış olan kendini hürsanır. Onun eliyle ölen kendini diri sanır.

Cemiyetin fîdanına su veren, İslâm milletinin sermayesini muhafaza eden sensin. Akılâne hareket et; ey örtüsü bizim namusumuzun fanûsu olan Müslüman kadın!»

İşte müslümanlığın kadın anlayışı ve; işte modern çağın kadın yılı ve kadın hakları herzelemeleri...

**KADIN HAKLARININ PEK MUHTEREM SAVUNUCULARINA...
DÜŞÜNCE HÜRRİYETİNİN TÜRKİYE'Lİ ŞAMPİYONLARINA...
İMKÂN EŞİTLİĞİNİN, ANAYASAL DÜZENİN HERKESE TANIDIĞI
İNANÇ HÜRRİYETİ İLKESİNİN İLİKLEYİCİLERİNE...
LÂİKLİK, BATICILIK, UYGARLIK VE BİLUMUM YABANCI PATENT-
Lİ MEFHUMUN İTHALATÇILARINA, YILBAŞI HEDİYESİ!..**

Edebiyat Fakültesi Yönetim Kurulu 2 Ekim 1973 tutanak
örneğidir

Öğrenci işleri : 1
Madde : 8

Eczacılık Fakültesinde, diplomasına yapıştırılmak üzere başörtülü fotoğraf veren bir kız öğrencinin bu fotoğrafı diplomasına yapıştırılıp yapıştırılmayacağına dair ilgili ~~Öğrenci İşleri~~ dekanlığına müracaatı üzerine Üniversite Rektörlüğü'nden alınan 2.2.1973 tarih, 239 sayılı yazısı ve eki Hukuk Fakültesi 2. Ceza Usul Hukuku Kürsüsünün 22.1.1973 tarihli mütaalası ve öğrenci işleri şefliğinin hangi fotoğrafların diplomaya yapıştırılacağına dair 19.2.1973 tarihli yazısı okundu.

Yapılan görüşme sonunda Rektörlükten alınan yazı ve eki mütaalâ göz önünde tutularak diplomalara yapıştırılacak fotoğrafların efsafını aşağıda yazılı şekilde olmasına karar verildi:

- a) 4,5 x 6 ebatlı ve cepheden çekilmiş olması,
- b) Başın açık olması,
- c) Kız öğrencilerde baş örtüsüz olması,
- d) Erkeklerde uzun saç olmaması,
- e) Erkeklerde kıravat olması,
- f) Güneş gözlüklü olmaması.

Mühür ve İmza

ASLI GİBİDİR

ÂKİF'TEN GENÇLİĞE

M. Ertuğrul Düzdağ

Mehmet Akif'i hepimiz seviyoruz.
Adı bize çok yakın geliyor. Resmini çok sevimli buluyoruz, onu tanı-
yoruz.

Sakalı, hilâl kaşları, mert, vakur, fakat hüznü gözleri ile, o sanki ta-
rihimizin her devrinde varmış gibi...

Onu tanımak için uzun uzun bakmaya ihtiyacımız yok.

Yazdıklarını okuyoruz : Bizimle konuşuyor.

Söylediklerinin hepsini kendisi yapmış bir adam bu...

Yıkılan bir cemiyeti tek başına tutmaya çalışan bir sütun sanki... Yı-
kıntıların ortasında da ayakta durmaya devam ediyor.

Yıkıntılarda kurulan yeni cemiyet için ise, o çok yüksektir artık. On-
dan defalarca küçülmesini istiyorlar.

Ve sütun gidiyor.

Bu çölün ortasında on yıl, kendisine şaşılın bir ızdırıp ateşi olup, için
için yanarak tükeniyor.

O isimsiz bir kahraman olarak öldü.

Biz onun adını yüceltmekle vazifeliyiz!

Akifimiz, şairliğinden büyük, fikir adamıdır. Onu «İstiklâl Marşı» veya
«Çanakkale Şehitleri» şiirleri ile tanıyoruz. Ama Safahat'ın tamamını hiç
okumadan, bu şiirleri nasıl anlayabiliriz?

«Safahat» bir fikir eseridir. Bu eserde, milletimizin ve ümmetimizin,
tarihi, yükseliş ve düşüş sebepleri, fert ve cemiyet olarak tahlili, zekâsı,
nüktesi, edebiyatı, şehri, sokağı, evi, ailesi, acıları ve sevinçleri vardır.

Bu eseri, dikkatle, anılarak okuyan bir genç, her sayfadan sonra,
yükseldiği iman ve fikir seviyesine kendisi de şaşacaktır.

«Safahat» bizim «yastık kitab»ımızdır!

*

**

Aşağıda, onun, Safahat'ta gençlerle ilgili olarak yazdığı pek çok mısralardan bir kısmını bulacaksınız. Bu mısraların arasına tarafımdan yazılanlar, izah gâyesini gütmekten ileri gitmeyecektir.

Beden yapısı :

Genç sağlam ve gürbüz olmalıdır. İdeal genç «Asım»'ın beden yapısı (s. 431) :

★ İki çam bölmesi kol, kim tutacak, kim bükecek?
O bileklerle o ellerse demirden daha pek.
Akif'in de, Boğaz'ı yüzerek geçtiğini, yağlı güreşe çıktığını, gülle attığını, şehir içinde vasıtaya binmediğini ve palto kullanmadığını hatırlatırım.

Ruh yapısı :

Genç, iman edecek, bütün gayretiyle çalışacak, sonunda eline geçeni hoşnutlukla karşılayacaktır. Tembellik, hazıra konmak, hırs ve kiskançlık ondan uzaktır. (S. 21 ve 466).

- ★ İmandır o cevher ki, ilâhî, ne büyüktür...
İmansız olan pashî yürek sinede yükür!
- ★ Allah'a dayan sa'ye sarıl, hikmete râm ol;
Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol...

Tahsil :

Bir milletin yükselmesi ve geleceğini kurtarması için, gençlerinin iki kudrete sahip olmaları lâzımdır : Ma'rifet (bilgi) ve fazîlet (ahlâk)... Bunun için tahsil şarttır (S. 441) :

- ★ Hadi tahsilini ikmâle tez elden, hadi sen!
Çünkü milletlerin ikbâli için, evlâdım,
Marifet, bir de fazilet... İki kudret lâzım.

Bilgisiz ahlâk, miskinlik ve zayıflığa; ahlâksız bilgi ise milletlerin ruhunun zehirlenmesine sebep olan felâketlerdir.

Bizim gibi büyük bir milletin, şu düşkün hâli, zamanın fennini takip edip, ona sahip olmayışımızdandır. (S. 442) :

- ★ Biz büyük milletin evlâdıyız, oğlum, ancak :
O fazilet, son üç asrın yürüyen ilmiyle,
Birleşip gitmedi; battıkça da ümmet cehle
Bir düşüş düştü ki, davransa da, sarsak sarsak,
Garb'in emriyle yatıp kalkmaya artık mahkûm.

Cehâlete düşmanlık :

Bütün dert ve felâketlerimizin sebebi cehâlettir. Cahillik yüzünden önce dinimizi yanlış anlayıp, onu bozduk; sonra zamanın ilim ve fennini takip etmedik, düşmanlarımıza mağlup olduk. Şu halde, ilk ve hakiki düşmanımız cehâletimizdir. (S. 218) :

- ★ Eyvah! Bu zilletlele sensin yine illet...
Ey derd-i cehâlet, sana düşmekle bu millet,
Bir hâle getirdin ki, ne din kaldı, ne nâmûs!
Ey sine-i İslâma çöken kapkara kâbûs,
Ey hasm-ı hakikî, seni öldürmeli evvel :
Sensin bize düşmanları üstün çıkararak el!

İlim :

Akif Bey, gençlerimizin en son ilmî gelişmeleri takip edip öğrenmelerini ister «Asım»ı Almanya'ya «maddenin kudret-i zerriyesi» yani «Atom kudreti» ni tahsil etmesi için gönderir (S. 443) :

- ★Dünkü ilmin bile bigânesiyiz, câhiliyiz.
Yarının ilmi nedir, halbuki? Gâyet müdhîş :
«Maddenin kudret-i zerriyesi» uğraştığı iş.
Ona yükseldi mi, artık, değişir rûy-u zemin...
Çünkü o kudret ele geçirilince, yeryüzü değişecektir.

Çalışkanlık :

«Ey gözümün nuru, çalış, günlerin boşuna geçmesin, hâlin müsâitken, gücün kuvvetin, aklın zekân yerindeyken çalış» diyor Akif Bey... «Çünkü sonunun ne olacağı bilinmez!» (S. 146) :

- ★ Sakın, ey nûr-u dîdem, geçmesin beyhûde eyyâmın;
Çalış hâlin müsâitken... Bilinmez çünkü encâmın.
Çünkü (S. 71) :

★ Kim kazanmazsa bu dünyada bir ekmek parası :

Dostunun yüz karası, düşmanının maskarası!

Bunlar, her fert için lâzım; ya vatan için, elbette daha çok çalışmalıdır. (S. 454 ve 470) :

★ Nedir üç dört alın? Bir yurdun alnından boşansın ter..

★ «Dünya koşuyor!» söz mü? Beraber koşacaktın!

Milletçe bir elden çalışmaya mecburuz, çünkü bekaa (devamlılık) ancak sa'y (çalışma) ile hak edilir (S. 253) :

★ Bekaayı hak tanıyan sa'yi bir vazife bilir;

Çalış çalış ki, bekaa sa'y olursa hak edilir...

Gayret :

Çalışmak, fakat nasıl? Çok büyük bir gayretle, çünkü değil zevk etmek, felâketlerimize matem tutacak kadar bile vaktimiz yoktur (S. 312, 29 ve 452) :

★ Öyle bir buhrana sapsmıştır ki zira, hâliniz :
Zevke dalmak söyle dursun, vaktiniz yok mâteme!

★ Dağ dayanmaz, erlerin, dağlar söken ısrarına.

★ Serilmiş sineler, kâbûsu artık silkip üstünden,
«Hayat elbette hakkımdır!» desin, dünya «Değil!» derken.

Ümit ve azim :

Yeis, Allah'tan ümidini kesmek yok. Bir müslümanın ümidini kaybedip ye'se kapılarak kendini bırakması mümkün değildir. Müslüman son nefesine kadar, azimli ve dövüşen adamdır (S. 209) :

★ Âtiyi karanlık görerek azmi bırakmak...
Alçak bir ölüm varsa, emînim budur ancak!

★ Karşında ziyâ yoksa, sağından, ya solundan
Tek bir ışık olsun buluver... Kalma yolundan.
Âlemde ziyâ kalmasa, halk etmelisin, halk!
Ey elleri böğründe yatan şaşkın adam, kalk!

Dindarlık :

Genç dindar olacaktır. Fakat nasıl? Dindarlık için, etraftan kimi örnek alsın? Hiç kimseyi. Zira (S. 311 ve 185) :

- ★ Müslümanlık nerde! Bizden geçmiş insanlık bile...
Âlem aldatmaksâ maksat, aldanan yok, nâfile!
- ★ «Müslümanlık» denilen rûh-u ilâhî, ararsak,
«Müslümanız» diyen insan yığınından ne uzak!

Cehâletimiz yüzünden dini anlamamış ve başka bir kılığa sokmuşuzdur. Genç adam kendine «müslümanız» diyenlere bakmamalıdır. Asıl müslümanlık, hayat dolu, canlı bir dindir (S. 410 ve 418) :

- ★ Ah o din nerde, o azmin, o sebâtın dîni;
O yerin gökten inen dîni hayatın dîni!
Bu nasıl dar ne kadar basmakalıp bir görenek?
Müslümanlık mı dedin?.. Tövbeler olsun ne demek!
Hani Kur'an'daki rûhun şu heyûlâda izi?
Nasıl İslâm ile te'lif ederiz kendimizi.
- ★ Ölüler dîni değil sen de bilirsün ki, bu din.
Diri doğmuş, duracak dipdiri, durdukça zemin.

O halde, genç, etrafındaki sahte «müslüman» lara bakmıyacak, dinin aslını öğrenerek, iyi bir müslüman olacaktır. İşte müslümanda bulunması gereken sıfatlardan birkaçı (S. 170) :

- ★ Doğruluk, ahde vefâ, va'de sadâkat, şefkat;
Âcizin hakkını i'lâyâ samîmî gayret;
En ufak şeyle kanaat çoğa kudret varken;
Yine ifrat ile vermek, veren eller darken;
Kimsenin ırzına nâmûsuna yan bakmıyarak,
Yedi kat ellerin evlâdını kardeş tanımak;
«Öleceksin!» denilen noktada merdâne sebat;
Yeri gelsin gülererek, oynayarak terk-i hayat...

Ahlâk :

Ferdin ahlâkı, imanlı olması ile mümkündür. İmansız ahlâklar şahsa ve topluluklara göre değişiktirler. Sadece bilgi ile veya «vicdan» denen ve

her yerde ve zamanda başlıklar gösteren bir «hayal» ile «bütün zamanı ve insanları kucaklayan bir ahlâk» o erişilemez... Milletın ahlâkı ise, onun rûhu demektir. Ahlâkını kaybeden millet ölür (S. 307) :

- ★ Ne irfandır veren ahlâka yükseklik, ne vicdandır; Fazilet hissi insanlarda Allah korkusundandır.
- ★ Oyuncak sanmayın! Ahlâk-ı millî, rûh-u millîdir; Onun iflâsı en korkunç ölümdür : Mevt-i küllîdir.

Az yukarıda «müslümanın sıfatları» sayılmıştı. Bunlar onun ahlâkını teşkil ederler... Müslüman gencin ,nefret edip kaçınacağı zayıflıklar nelerdir (S. 320) :

- ★ Zulme tapmak, adli tepmek, hakka hiç aldırmmamak; Kendi âsûdeyse dünya batsa baş kaldırmamak.
- ★ Kuvvetin meddâhı olmak aczi hiç söyletmemek.
- ★ Müptezel birçok merâsim, inhinâlar, yatmalar, Şaklabanlıklar riyâlar, muttasıl aldatmalar.
- ★ Enseden arslan kesilmek, cepheden yaltak kedi... Müslümanlık bizden evvel böyle zillet görmedi!

Mertlik ve ecdad sevgisi :

Genç adam, mert olacaktır. Korktuğu, sevdiği veya onun tarafından doyurulduğu için, haksızı, zâlimi hoş görmeyecektir. Onun yeri, hakkın, tarihin ve milletin bulunduğu taraftır (S. 400) :

- ★ Zulmü alkışlayamam, zâlimi aslâ sevemem; Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem. Biri ecdâdıma saldırdımı hatta boğarım...

Su halde, cehâletimiz yüzünden, bozulan dinin aslını öğreneceği gibi, «gelenlerin keyfi için» bozulan tarihin de doğrusunu öğrenmeli ve ecdâdı gibi yaşmalıdır (S. 267) :

- ★ Deden ne türlü yaşamış... Adamsan öyle yaşa.

Vatan sevgisi :

Vatan, dünyalar karşılığında bile verilmeyecek bir cennettir (S. 523) :

- ★ Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatani.

Her fert, vatanına sahip çıkmalı, onu benimsemeli, onun derdiyl edert-
lenmeli, çalışmalıdır. Düşmana karşı ise, o bir «cehennemle» de gelse,
göğsümüzü vatana siper etmeliyiz (S. 210, 282 ve 351) :

- ★ Sahipsiz olan memleketin batması haktır;
Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır.
- ★ Fakat sen öyle değilsin, senin yanar ciğerin.
«Vatan!» deyip öleceksin semâda olsa yerin.
Nasıl tahammül eder hür olan, esâretine?
Kör olsun, ağlamayan, ey vatan, felâketine!
- ★ Cehennem olsa gelen göğsümüzde söndürürüz;
Bu yol ki Hak yoludur, dönme bilmeyiz, yürürüz!

Düşmana karşı :

Genç adam, yabancıların dostluğunun ancak kendi vatanının zenginliği
ve kuvveti sayesinde «elde edileceğini» bilmelidir. Onların hoşlarına git-
meye çalışmak (centilmenlikler, hümanistlik gösterileri, masonluk, ro-
tari veya lions kulüp üyeleri) düşmanın sadece iştahını artırır (S. 267) :

- ★ Siyâsetin kanı : servet; hayâtı : satvettir;
Zebûn-küş Avrupa bir hak tanır ki : kuvvettir.
Donanma, ordu yürürken muzafferen ileri,
Üzengi öpmeğe hasretti Garb'in elçileri!

Yurtta birlik :

Bir milleti teşkil eden fertler, din, dil, vatan ve gâye birliği ile bağ-
lıdırlar. Bunların çeşitli ırklara mensup olmaları, birşeyi değiştirmez. Aksi-
ne hareket edenlere «hâin» denir (S. 178 ve 461) :

- ★ Sen! Ben! desin efrad, aradan vahdeti kaldır,
Milletler için işte kıyâmet o zamandır.
- ★ Girmeden tefrika bir millete, düşman giremez;
Toplu vurdukça yürekler, onu top sindiremez.

Amerika gibi, ırkı, dili, âdet ve ahlâkı, hatta dîni farklı çeşitli insan-
lardan meydana gelmiş milletler, birlik içinde çalışıp ilerlemektedirler (S.
462) :

- ★ Bambaşka iken her birinin ırkı, lisânı,
Ahlâkı, telâkkileri, iklimi, cihânı,
Yekpâre kesilmiş tutulan gâye için de...

Bu milletin derdi müşterektir. Yaralarımızı hep beraber kardeş gibi saracağız. En büyük ortak dert ise cehâletimizdir (S. 281) :

- ★ Felâketin başı, hiç şüphe yok, cehâletimiz;
Bu derde çare bulunmaz —ne olsa— mektepsiz.
Ne Kürt elifbeyi sökmüş, ne Türk okur, ne Arap;
Ne Çerkes'in ne lâz'ın var bakın elinde kitap!
Hülâsa milletin efrâdı bilgidен mahrum.

Bir insanın şu veya bu ırktan oluşu, ona üstünlük sağlamaz. Üstünlük ahlâk, ilim ve iyilikle, her şahıs tarafından bizzat elde edilir (S. 205) :

- ★ Arnavutluk» ne demek! Var mı şeriatte yeri?
Küfr olur, başka değil, kavmini sürmek ileri.
Arab'ın Türk'e, Lâz'ın Çerkes'e, yahut Kürd'e,
Acem'in Çinli'ye rüçhânı mı varmış? Nerde!

Çeşitli ırkları, asırlardır bir vatanda bir millet halinde kaynaştıran İslâmiyet'tir. «Yenilik» hevesi ile onu ihmal edersek, bu bağ da gevşer, millet birliği tehlikeye düşer (S. 282) :

- ★ Bakın, anâsır-ı İslâmı hangi râbitanın
Devâmı bağılayabilmiş bu müşterek vatana?
Kapılmayın onu ihmal edip salâh umana!
O râbitayla bu millet bulur bulursa felâh;
O, bir çözüldü mü, her şey biter maâzallah.

Aile bağı :

Genç, içinde doğduğu veya kendi kurduğu âileye gayet sıkı bir sevgi ile bağlı olacaktır. Bu aynı zamanda vatan vazifesidir. Çünkü ailenin çözümlmesi, ailedeki tarihî ahlâkın bozulması, cemiyeti mahv eder (S. 119, 130 ve 226) :

- ★ Hayât-ı âile dünyada en safâlı hayat.
★ Sabahleyin dolaşıp bir kazanca hizmetle;
Evinde akşam otursan kemâl-i izzetle;
Karın, çocukların, annen, baban, kimin varsa,
Dolaşsalar; seni kat kat bu hâleler sarsa...

★ Başlasın terbiyeniz âilelerden oğlum!

★ Biz ki her mevcûdu yıktık, gayesiz bir fikr ile,

.....
«Âilî bir inkılâp olsun!» diyen me'yûs olur,
Başka hiç birşey kazanmaz, sâde bir olur.
Çünkü çıplak inkılâbâtın rezâlettir sonu...

★ Lâkin, Allah etmesin, bir düşse şâyet, âilât,
En kavî kollarla hattâ kalkamaz imkânı yok.
Kim ki, kalkar der, onun hayvan kadar iz'ânı yok.

Ciddiyet :

Genç adam, yaşı, bilgisi, mevkii ile ne kadar büyüse ve yükselse, yine milletin inaç ve âdetlerine saygı ile uyacak, onları temsil etmekte ve korumada en önde bulunacaktır. Züppelik etmiyecedir (S. 287) :

★ Bu züppeler acaba hangi cinsin efrâdı?
Kadın desen, geliyor arkasından erkek adı;
Hayır, kadın değil; erkek desen, nedir o kılık?
Demet demetken o saçlar, ne muhtasar o bıyık?
Sadâsı baykuşa benzer, hırâmı saksağana;
Hülâsa, züppe demiştin ya, artık anlasan a!...

★ Namaz, oruç gibi şeylerle yok alış verişi;
Mukaddesat ile eğlenmek en birinci işi.
Duyarsanız «Kara kuvvet», bilin ki : İman'dır.

★ Nedir alâkası yirminci asr-ı irfanla
Bu şaklaban herifin? Anlamam, ayıp değil a!

Milliyetçi genç :

Mehmet Akif Bey'de genç, muhakkak tahsilli, bilgili, imanlı, ahlâklı, ince duygulu, vatanın değerlerine saygılı ve milletine önder adamdır (S. 171) :

★ Hele hayran kalır insan yetişen gençlere de :
Bunların birçoğu tahsil eder İngiltere'de;
Sonra dindaşlarının rûhu olur, kalbi olur;
Çünkü azminden, ölüm çıksa da dönmez sokulur.
Öyle maymun gibi taklide özenmek bilmez.
Hiss-i milliyyeti sağlamdır onun, eksilmez.
Garb'ın almışsa herif, ilmini almış yalnız,
Bakıyorsun : Eli san'atlı, fakat, tırnaksız!
Fuhşu yok, içkisi yok, himmeti yüksek, gözü tok..

Şâirin vasiyeti :

Mehmet Akif Bey, son nefesine kadar davâsına sâdik kaldı. Mısır'da bir dostuna sığınarak vatanından «cüdâ» on yıl geçirdi ve «cennet vatan»ına ancak ölmeye gelebildi (S. 329) :

★ Benim ki yaşlıyım artık, düşük kolum kanadım;
Bu intikamı çalışsın da alsın evlâdım.

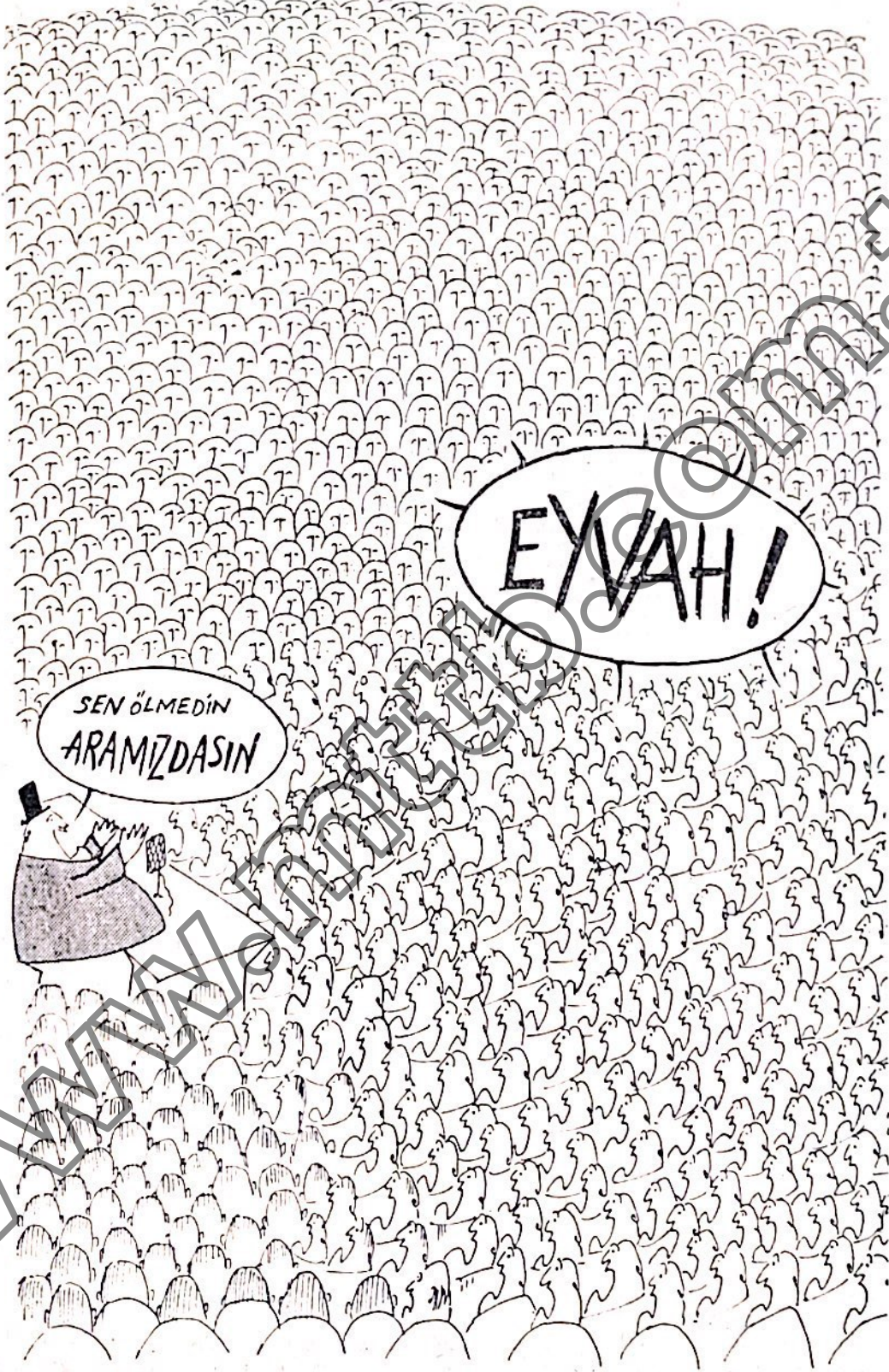
Acaba ne yapmak istiyordu... ve bizim ne yapmamızı istiyor (S. 449) :

★ Ben böyle bakıp durmayacaktım, dili bağlı,
İslâmı uyandırmak için haykıracaktım.

Onu sevenler, seslerini, onun sesine ekliyeceklerdir.

Mehmet Akif'i hepimiz seviyoruz.

FRANKO kasım ayında öldü.

Aşağıdaki mülakat Ergun Göze'nin Boğaziçi Yayınevi tarafından neşredilen «İçimizden Otuz Kişi» adlı eserinden alınmıştır. Ergun Göze'nin bu mülakatlar kitabındaki Recep Doksat ile yaptığı konuşmadan bir bölüm alıyoruz.

— Froyd hakkında düşündükleriniz?..
— Froyd, hipnoz ve hipnoterapi'yi iyi beceremediği için serbest tedavi ve psikanalize iltica etmiş bir Viyana'lı Musevidir. Nazariyesinin temelini teşkil eden müşahedelerinin kahramanı olan hastalarının kâffesi Viyana Musevi sosyetesinin mensuplarıdır. Üstelik bu Vak'alar sadece Viyana Musevi Sosyetesinin seksüel patoloji bakımından çok mariz tiplerini temsil etmekte kalmazlar, aynı zamanda Viktorya devri Avrupasının dejenere burjuvazisinin problemlerini de temsil ederler. Bizzat Froyd, homoseksüel temayüllerle meşbû bir «nevroze» dir. Genç annesine hayran, yaşlı babasından nefret eden ezilmiş bir Museviliğin tam temsilcisi. «Pfister» adında bir adama, görür görmez vurulmuşcasına tutulmuş, ona baba, sevgi karışımı bir muhabbetle bağlanmıştır. Avrupa ilim dünyasından kovulan Froydizm, ABD Musevi psikiyatrları tarafından benimsenmiştir. Kimsenin kimseyi kontrol imkânı bulunmayan böyle bir muhitte Froydizm boy atmıştır. Psikanaliz bugün daha çok bir modadır.. Bu konu artık mizahî fıkralara kadar girmiştir.

— Peki bizde?

— Bizde de ABD'de yetiştikleri için bazı psikiyatrlar Psikiyatriyi psikanalizden ibaret sanırlar. Bunlar bu sebeple halkımızın gerçek hastaları, kaprisli, fröydiyen itiraflarını dinlemek için kullanılan, psikanaliz salonlarında «psikanaliz» meraklısı hastaları tedaviye uğraşırlar.

— Froyd hakkında biraz fazla haksız davranmıyor musunuz?

— İlmin hükmüdür bu. Bir gün talebesi Young, Froyd'a «Hocam der, şu libidoyu, yani her türlü ruhi faaliyeti cinsi bir sebebe bağlamayı terketsek, çünkü, bunun izah edemediği birçok ruhi hadiseler de var» Froyd'un cevabı talebesi Young'a göre aşağı yukarı şöyledir : «Böyle yaparsak şuuraltı mefhumunu maddi dayanaktan kurtulur ve yeni bir «occültizm» e yol açarız, onun için bu «Libido» «doğuna»sını muhafaza etmek zorundayız» bu cevaptan duyduğu şaşkınlığı Young şöyle anlatır : «Baktım karşımda bir âlim değil, bir rahip vardı. (İçimizden Otuz Kişi Sh. 158/59)

AYNA
VE
ZAMAN

Ahmet DEĞİRMENCI

Bir vehmi kollayan sabaha
Bu aynanın karşısında kendin
Kurduğun aleme dalmadan daha
Sırlarını döker göreceksin

Kimbilir neden sonra gönlüne uygun
Yaşanmamış günleri bekler nedâmet
Hep susarak beyhude savunduğun
Kala kala sabır kalır nihayet

Bütün bir tarafın sır çekerken
İlk yalnızlık bu aynanın ifadesidir
Sabaha unutulmuş rüyalarında gelen
Başboş duygulara zamanın kinayesidir.

TUFAN AŞKI

Ö. Lütfi METE

Kargalar, yalnız seçilmiş renkler mi uğurlu?
Kargalar hepsi görünen meçhuldeydiler.
Her ne ki, kımıldadıysa tâ baştan şuurlu.
Onlar ve öbürler düşünölmüş birşeydiler.

Niçin çağa çarptım kafamı tufan aşkıyla?
Geçmiş ve gelecek fırtına ruhsatı ruhum.
Yelkenimin dediğı bulutlardan bir huyla.
Denizlerde iklimini kovalayan tohum.

Altın gümüş sofrayla çıktım dalgalara
Yedeğimde incelmüş göz dolusu iyilik.
Şimşegin dersinde karanlığı yara yara
Vardığım cennetimsilerde şeytan melik.

Allah'ın sana bana göstermediğı düğüm
Kâinat darlığında başımı ezen mânâ.
Hey meçhullerce, meçhullerce öndeki günüm
Bu gece kanımı koklamaya koştum sana!

Bildiklerimin darağacı hey şanlı ada
Ettin bu koca geçmişi bir suikast anı.
Ya kurbanına arda kalmayacak göz ada!
Ya görsün, kör bir mezardan da olsa rüyamı...

SÜREKLİ FİİL

Ali NAR

Müslümanın, iç ve dış olarak iki fiili vardır ki, erginlik saniyesi ile son nefes arasına gerilmişlerdir. Birbirine açılarak yay gibi yaklaşır ve normal şartlar altında süre süre son nefeste bir yerde düğlenir..

Ve o insanın hesabı kapanır. Biri «Şehadet Kelimesi» Bu sürekli zikirdir. Yaratanı, verdiklerini, kendi işlerini, o işlerin Yaratana katındaki yerini, değerini hesaplama; bir bakıma her saniye hesaplaşma ve Allah'a hayatının bilançosunu sunmadır. Bu bakımdan mü'min her an bu hesabı verme ve toplam çizgisini çekme durumundadır.

İkinci sürekli fiilî namazdır. Bu da başlayış ve bitiş bakımından birincisi gibi kesintisiz, ama görünüşte, şart ve durumlara göre kendi öz renk ve boyutlarını olduğu gibi korur, değiştirir. Öyle an gelir ki, (son nefes-teki gibi) artık saf bir zikir olur çıkar. Bu şöyle anlaşılabilir :

Namaz (salat) dua mânâsıyla birlikte, dik omurga bel kemiği mânâsını da taşır. Ayrıca, «ikame» kelimesiyle geçer, bazı ayetlerde. (Namazı ikame edin»

Bu, dikmek ve ayakta tutmak, kesintisiz sürdürmek.. demek olur.

Bu iki mânâ yanyana gelince, namazın, tevhit ve zikirle bir olan dua manası yanında, özellikleri de ortaya vurur. O da şu:

Namaz, ayakta duruş, rükû, secde ve oturuş olarak, hareketler ve pozisyonlar içine yayılmış duadır. Yaratana yönelme, anma ve dilek...

Termometrenin civası ve camı gibi. Ama bunlar en normal ve en uygun şartlar ve imkânlar içinde böyledir. Şartların daralmasıyla şekil ve oluşta farklılaşma olur, ama iç muhteva aynıdır. Ve kesinti olmaz. Öyle ki, yolculuk durumunda yandan daralmalara rağmen ok gibi sivrilir ve inceler de kaybolmaz; kopmaz, öyle sürer. Sünnetler kalkar, fark azalır. Ama o zikir dediğimiz, dua dediğimiz, hesaplaşma hesap teslemi ,günün beş bölümünün hiçbirinde ihmal edilmez.

YİRMİÜÇ

Bu, insanın yaradaniyla sürekli ilgi kurması, irtibatta olmasıdır. Bir telsiz bağlantısına benzetelim. Zikirde sürekli dinlenme hali vardır. Namaz biçimine girince doğrudan mesaj alıp verme olayı başlar.

Bu sürekli fiilin de bir birine paralel iki trafik çizgisi gibi yürüyüşü var. Sürekli ve kesik, paralel çizgiler. Sürekli olan ferdin tek başına kıllışı, öbürü cemaatla olandır... Cemaat arzulanandır. Son değil ama, belki sosyal plâna geçişin en elverişli ortamıdır.

Cemaatla namaz, kitleleşmenin, ilâhi mesajın topluma ulaşmış olmasının ifadesidir. Artık mesele topluma malolmuş, elbirliği yapılmış, bir başın önderliğinde yaranlarla ilgi kurulmuştur. Mesaj alma ve arzda bulunma hali...

Maket halinde İslâm nizamını gösterir bu : Disiplin ve otorite, eşitlik ve kişiye saygı, hürriyet ve demokrasi; bu birbirine bir bakıma ters gibi görünen prensiplerin, en şaşırtıcı ölçüde uyuşmasını sembolize eden bu fiil, zaman, yer ve imkânlarla göre kesintilere uğrayabilir. Her an başlama arzu ve niyetine bağlı olarak. O kesik trafik çizgisi gibi.

Ama ferdi namaz böyle değil, o kesilmez. O kesintiye uğramaz. Kesintiye uğramasın diye akli çatlatacak çareler konmuş :

Ayakta kılamıyan oturarak yapacak, onu da yapamıyan yattığı yerde, onu da hareketle yapamıyan baş ve göz işaretiyle, onu da yapamıyan gönlünden...

İşte burada, şahadet getirmek denilen «sürekli zikir ve anma»ya dönüşür namaz, ama kesilmez.

Cünüp olan, bir dakika zaman kalsa, güneş doğmadan, çamaşır ve vücudunu da temizlemeden, teyemmümlerle o yarım dakikada Sabah Namazının farz olan kısmını uygulayacak. Sonra yol bulup gusledince o namazı kaza edecek. Böylece irtibatı kesmemiş, telsiz başında bekleyen asker örneği, tam anında «mesaj alıp durum bildirimini» yapmıştır. Ama sonradan o müsveddeleri imkan bulunca temize çekmiştir. Şimdi düşünölsün, tam anında verilemiyen mesajın sonradan verilmesinin ne önemi olur.

Hele hele bu irtibatı bahanelerle kesen «entellektüel» asker (ki mümin hiç uyumıyan cephe savaşıdır) hangi savaşılıktan söz edebilir.

Kaza bırakmak yok, kalması var (uyku vesaire gibi irade üstü sebeplerden). Kaza müessesesi ise, sadece müminin, gönlünün yatışıp, bundan sonraki vaziflerini şevkle yapması için hoş görölmüş tedbirdir. Yoksa kaza, eda, vaktinde namaz gibi olamaz, değildir... Yani sürekli fiilin kesintisinden, doğacak kişinin borçluluk psikolojisini tedâvidir. Kazanın kabul edilişi her halde bu Hikmete bağlıdır. Durum bu olunca, bazı engellerden (emir altında olmak gibi) bu işi kesip durdurmak, hele; «bu gün cemiyet bozuktur tam Müslümanlık olamıyor, bir namazla da iş bitmez» gibi dü-

şünmek, akıl almaz izah götürmez. Entellektüel geçinen kişi. Peygamberin hayatının kısa hikâyesini okursa görür ki, üzerine pislik atan keferelerin hakaretine rağmen o direniyor, namazı sürdürüyor ve hatta aleni yapıyor.

Burada, yanlış düzene başkaldırmanın, kendi nizâmına ait fikrin fiile dönüşmesinin işaretini görüyoruz.

Baş fiil NAMAZ! Yani inandığının iş iskeleti hâlinde uygulanışı. O iş, sembol de olsa sürecek. Sürmezse yığınlaşma, dâvâdan vaz geçme manası çıkar. Zaten bırakılan iş zamanla körleşir.

Said bin Cübeyr'i, Zalim Haccac sorguya çekti. Uzun konuşmanın sonunda yenik düşen Haccac, onu öldürme emrini verdi. O anda Said harekete geçti; yani, kibleye döndü ve sesli olarak «Tevhid» kelimesini söylemeğe başladı. Namaz kılmasına mücade edilmemişti. Yani şekil ve pozisyonlarıyla zikre, duâya imkân bulamayınca, dil ve gönülle uygulamaya koyuldu. Göklerle ilgi kurarak, zalim hükümdara karşı direndi. İncancındaki kararlılığını yüze vurdu böylece...

Bu hareket ürkütmüştü zâlimi ve çılgınca emir verdi, öldürdüler. Haccacın, bu olaydan sonra psikolojik bozukluk içinde yaşadığı söylenir. Bu, kesilmez fiilin, dayanıklılık verdiği iradenin düşman ruhuna çizdiği grafik-tir.

«Namaz dinin direğidir» bunun için.

«Namaz Mü'minin Mi'râcıdır», bunun için.

Ve bunun için, vaktinde kılınan namaz bütün insanları cehennemden kurtarmaya bedeldir... Bu yüzdendir ki İbni Sina, «Namaz risalesi» adıyla özel bir kitap yazıyor, birçokları arasında Abdül-Fettah Tabbara, «İslam Namazının Ruhu» adıyla 500 sayfalık kitap telif ediyor..

Namaz «Fahşa» ve «Münker»den korur insanı. Günü beş dilime bölünmüş namaz bunu başarır, zararlı, çirkin, bozucu işlere fırsat bırakmıyarak. İnsan boyuyla günaha batamaz bu durumda. Gün beş bölüme ayrılmış, her bölümde kişi temizlenmek zorunda. Belli iş ve fiillere girişmek durumunda. Bu insan dalamaz, kötüye ve kötülüğe. Kötüyü düşünmeğe bile zaman bulamaz... Allâh'a yönelik bu «en büyük zikir», düşünce ve vesveseleri günde beş kere keser ve iyiye çeker. Bu öyle bir dua ve münasebet ki, ona tutulan başka davranışlara imkân bulamaz. Hele bu ilişkiyi sürdürmez.. Müsbet yöndeki bu sürekli fiil, kötü yönde sürekli hareketsizliğe götürür.

«NAMAZA DEVAM EDİN HELE ORTA NAMAZA» buyrulur âyette. ORTA namaz, ikindedir. Yani maddenin, dünyanın, belki de kötülüğün tam yoğunlaşabileceği bir an. İşte o anda çekiyor insanı aşağılıklardan... Öbürleri de hep kritik anlar.

Sabah şafakla, ışığa kavuşmanın heyecaniyle mü'min saygı duruşuna geçip, minnet borcunu sunar Rabbine. Öğle ile. dünyayı yaşarken keser, irtibat kurar göklerle. İkinci, toplanma veya dökülme anıdır. Hiç te belli zaman değil gibi... Mü'min keser sözünü işini, hemen şifre ile durum bildirir ötelere. Çâre sorar gidişe. Akşam çökünce, aceleyle gece tedbirini alır. Yatsıda, koyu karanlıkta sır perdesini aralamıya uğraşır insan.

Bütün bunlar sürekli, kesilmez, geriye bırakılmaz.

Kadın ay halinde kuramaz bu ilgiyi. Dinlemede kalır. Zikirle yetinir.

Diğer ibadetler periyodiktir. Geri bırakılabilir. Tamamen işlenmeyen durumlar vardır. Meselâ zekât, hac fakirin hiç vazifesi olmaz.

Okur yazarlar edepli olmak ve doğru mantıkla tanımak zorundadır sürekli fiillerini. Savunduğu idealin değişmez ve sürekli fiiline girmek ve (Fa'âlünlîma yürüd) Dileğine sürekli fiilde olan Allâh'ın bu sıfatından pay ve iz taşımaları üstünde. Kesintisiz sürdürmeli ferdi fiilini. Zaman zaman da katılmalı (şuursuz da olsa) toplu namaza ki, gelenekten soğumasın...

DAVET

ÇIKTI!..

Bu çocuk...

Ya bu?..

YİRMİYEDİ

OSMANLI VAKIFLARI
ÜZERİNE
BİR TAHLİL
DENEMESİ

Ali SAYI

İslâmî uygulama sadece camilerde değildir. İslâmî düşünce sadece uhrevî damgasını taşımaz. İslâmî duyuş, hissediş, sadece kalpte kalmaz; İslâmî uygulama aynı zamanda bizzat toplumdadır, toplum içindir. İslâmî düşünce aynı zamanda günlük meselelere çözüm arar. İslâmî duyuş, hissediş aynı zamanda pratik hayatta müşahhas örnekler gösterir (1). Yani İslâm bizzat hayatın içerisinde ve aynı zamanda diğer bir vasfıyla günlük hayatın üzerindedir; bu niteliği ile hayatı manasız bir itişip kakışma olmaktan kurtarır, bir gayeye, her yönüyle hayır, her cephesiyle mutluluk olan bir amaca bağlar.

İslâm bizatihi eylemdir. İnsanları öyle bir gayeye yöneltir ki; ruhen, bedenlen, aklen harekât halinde olmadıkça oraya ulaşmak muhaldir. Bu öyle bir hedeftir ki asıl semeresi, ücreti, bu alemde değildir. Sevgilinin peşinden elde edilemediği müddetçe koşulur kaidelerinin fiilin gereği, mü'min insan oğlu hep koşacaktır, koşmak zorundadır. (2)

İşin dünya cephesine aksedişi; bu koşuşun, bu fiilin insanlar için tam bir şefkat kuağı, tam bir rahmet kaynağı olmasıdır. Bu yolda koşarken en ince aklı hesaplarla, enrakik kalbî duyuşların müşahhas renkleriyle hız kazanılır, gayeye varılmak istenir.

Meseleyi mücerret fikrî tahlillerden sonra derhal müşahhas bir örneğe intikal ettirmek isterim: Osmanlı düzeninin temelinde, İslâmî ruhun yatmakta olduğu dost, düşman herkesçe kabul edilen bir gerçektir. (3) Dolaşısıyla düzenin işleyişinde kendisinden ilham alınan —her şeye rağmen— kaynak İslâm olacaktır. Yani akıl onun istikametinde çalışacak, kalp o istikamette duyacak beden o yönde ona paralel faaliyet gösterecektir.

Bu düzenin iktisadi hayatında rol oynayan bir vergi neviinden söz etmek istiyorum. Bu, «harac-ı muazzaf» denilen ve araziyi gücüne göre fakat sabit miktarda vergilendiren vergi nevidir. (4) Yani arazinin verim gücü önceden tesbit edilir ve bu takdiri hasıla üzerinden sabit vergi alınır. Toprağı işleyen bu vergiyi verebilmek için gerekli verimi muhafaza etmek binaenaleyh lüzumlu bakımı yapmak zorundadır. Aksi halde daha az elde ettiği her ürün seviyesinde nisbi olarak vereceği vergi artacaktır. En az elde edebileceği kazançtan kaybedecektir.

İslâmî bir atmosferin hakim olduğu Osmanlı düzeninde, fert bir Müslüman olarak «İnsanların hayırlısı onlara yararlı olan, şerlisi onlara zararlı olandır» Hadîsi'ni unutmamak zorundadır.

Fert bu noktadan hareketle daha fazla ürünle arazisini değerlendirmeyi iç dinamiği gereği arzulayacak ve o yönde gayretini yoğunlaştıracaktır. Fakat İslâm bunu sadece subjektif bir duyuş olarak bırakmamış aynı zamanda pratik olarak gayet geçerli Enrasyenal müeyyidesini nisbi olarak vergi artırarak koymuştur. Osmanlı tatbikatı.. verimin daha yükselme imkanını —verdiği eğitimle— mümkün halde tutarken, arazinin verebileceği hasılâ'nın altına düşmesini Enrasyonel tedbiriyle engellemekte; toprak sahibi ya toprağını prodüktif şekilde işletmek, ya da elden çıkarmak şıklarıyla karşı karşıya bırakmaktadır.

Bu uygulama —tekraren söyleyelim ki— 600 yıl hüküm fermâ olan Osmanlılarda vaki olmaktadır ve kaynağın İslâm'da bulmaktadır. Zira arz sadece Allah'ındır (1). Kullar onu en iyi değerlendirmekle görevlidirler. Bu yönüyle devlet; toprağı, işleyemeyenin elinden almakta biran bile tereddüt göstermiyecektir.

Yüzyılımızda arazide verimliliği artırıcı veya daha verimli ellere geçme imkanını sağlayıcı bir vergi nevinden bahsedilmektedir: «POTANSİYEL HASILA VERGİSİ». N. Kaldor ait olduğu belirtilen bu vergi'nin Osmanlılardaki Harac-ı Muvazzaftan —teorik olarak— hemen hiç bir farkı yoktur. Ayrıcalığı yüzyılımızda teknik imkanların artışı dolayısıyla, takdirin araziye daha uygun yapılmasında olabilir.

Ülkemize gelen Kaldor Türkiye'nin Tarım kesiminde böyle bir vergilemenin zaruri olduğunu raporunda belirtmiştir (2).

Bu kısımda netice olarak denilebilirki; tutucu bir yapıya sahip olduğu söylenen Osmanlılarda en ileri, en rasyonel, batının ancak yüzyıllarımızda bulabildiği, bir uygulama görülmektedir. Bunun ifadesi şudur: Kaynağını İslâm'da bulan görüşler, süratle en mükemmel seviyeye ulaşmakta, en üst düzeyde insanların yararlanması sağlanmaktadır. Aksine kaynağını salt akılda bulan, gücünü sadece akıldan alan görüş insanoğlu, zaman kaybetmekte, şekiller âleminde bile geri kalmaktadır. Zira deneme yanılma yüzyıllar ister.

Problem; akli herşey saymak, mutlak kabul etmekle, akli tek çözücü, tek kaynak kabul etmemek arasındaki tercihten doğmaktadır.

Bu günümüzde çok önemlidir. Dün de çok önemliydi. Yarın da öneminden kaybetmeyecektir. Zira mes'ele insanın ne olduğunda düğümlenmektedir.

Çözülmesi gereken; kendini tanıyamayanlardan kurulu toplumların ne-reye kadar yürüyecekleridir.

Şu çok iyi bilimelidir ki, öğretilmek istenilenin aksine islâm sâdece mücerret kavramlardan; metafizik izahlardan ibaret değildir. Dünya planında akıla çok değer verir: «İslâm akıl sahipleri içindir» (1). Meseleleri akıl seviyesinde müşahhaslaştırır; metafizik saadetin, âhîret alemindeki mutluluğun; müşahhas, pratik iyi fiiller ve hizmetlerle olabileceğini, gerçekleştirebileceğini belirtir...

Osmanlı düzeninde Sosyo - Ekonomik denge de bir tahîl denemesine Vakıflar konusunu ele alarak girişirken görüş zaviyesi bu olacaktır.

VAKIF FİKRİNİN DOĞUŞU

İslâm öncesi Vakıf fikrine tesâdüf olunmaktadır. Ancak bu hukûki bir statü kazanmamış tek, tük hayır fiillerinden ibarettir.

Vakıflar hakkında, meşhur âlim ve fâkih Ömer Hilmi Efendi merhum «İthafal-Ahlâf Fi Ahkâmâl evkâf» adlı eserinde şöyle der: Vakıf muameleleri şerâit-i sabıka (Geçmiş şeriat) da mevcut idi. Diyanet-i İslâmiyenin zuhurundan önce geçen ümmetlerin büyükleri bu yolda birçok hayri eserler vücuda getirmişlerdir. Bu muâmele en evvel Hz. İbrâhim (A.S.) dan sâdir olmuştur. Hz. İbrâhim'in Küdüs civarında olan Vakıfları; Halilülrahman Vakıfları demekle malzuftur (1).

Türklerin vakıf yapmaya çok müsâyit adetlere, törelere sahip olduğu bir çok nakillerden anlaşılmaktadır. Yardımlaşma fikri çok gelişmiştir. Ancak, çeşitli Türk boylarında farklılıklar gösteren bu töreler; müessesevi bir vakıf anlayışıyla izâh edilemez. (2)

Bugün bilinen en eski Vakıf vesikalarından biri M.Ö. 1280 - 1290 yıllarına ait bir Eti Vakfiye Tabletidir (3). İstanbul Arkoloji müzesinin eski şark kısmında 2026 numarada kayıtlıdır.

Vantog'un şarki türkistanda Turfanda yaptığı kazılarda çeşitli Uygur Vakfiyeleride yaptığı görülmüştür. Bunlar milattan sonra XII. XIII. yüzyıla aittir. Budist Türklerce yapıldığı anlaşılmaktadır. (4) Bu Vakfiyelerde zaman zaman Vâkıfların renkli resimleri de görülmektedir. M.S. VII. VIII. IX. X. yüzyılda Türkistanda Budist Uygur kültürü en yüksek seviyesine ulaşmış Uygur Vakıf inkişâfı da zirveye varmış görülmektedir. (5)

Bu şekilde münferit vakıf hareketlerinin örnekleri arttırılabilir. Fakat bu hukûki bir müessese halinde değildir. Sayın Ali Himmet Berki'nin de belirttiği gibi islâmdan önce vakıf hukûki müessese olarak yoktu. (6)

VAKIFLARIN İSLÂMÎ KARAKTERİ

«Vakıf, Umur-u Hayriye ve ibâdat-ı maliyeden olduğu münasebetiyle Rahmeten-lil-âlemin (S.A.V.) efendimizden, Châr yâr-ı güzîn ve sahebe-i fezai Kari'n (Rıdvânullahı Teâlâ aleyhin ecmai'n) hazerâtından Sudûru şer'an sâbit olan bir sünnet-i seniyyedir.» (1)

Vakıf mevzuunda Âyet olarak bizzat ona delâlet edici Nass yoktur. Ancak onu teşvik edici, hayra yönelici pek çok âyet mevcuttur. Meselâ aşağıda bazı örnekler verilmiştir.

«Nefisleriniz için hayırda her ne takdir ederseniz, Allah yanında onu bulursunuz. Her halde Allah yaptıklarınızı görür» (2).

«Sevdiğiniz şeylerden infâk etmedikçe gerçek kemâl birr'e (hayra) eremezsiniz. Mamaafih her ne kadar infâk ederseniz, Allah onu da bilir» Bu âyetin tefsirinde, şu halde mücerret imân gerçek hayra varabilmek için yeterli değildir. İmân ve ilimden sonra amel, bilhassa asarî ve infâk (yetimi, fakiri nafaklandırmak) da gerekir. Hem bu infâk ne kadar sevgili şeylerden olursa o kadar kıymetli olur, buyurulmaktadır (3).

«Haberiniz olsun ki Allah size adli, ihsanı ve yakınlığı olana atâyı emrediyor ve fuhşiyattan münkerden, bağıyden nehyediyor. Size vaz' ediyor ki dinleyip anlayıp tutasınız.»

Burada ihsan lâfzı : Halka iyilik etmek şeklinde tefsir olunmuştur (4).

Yukarda Vakıf Nezâretince yayınlanan eserde belirtildiği gibi Vakıf sünnet-i Seniyye ile sabittir. İslâmın hakim olduğu sahalarda vakfın çok yaygın olmasının sebebini burada aramak gerekir. O kadar ki Vakfın yapılış şeklide Rasülü Ekrem tarafından belirtilmiş ve bizzat örnek olunmuştur. Nitekim «Medine-i Münevver'e'de Rasülü Ekrem (S.A.V.) efendimiz yedi parça akârını vasiyet tarikiyle Vakıf ve süknâsını (orada oturma hakkını) müminlerin fakirlerine sarfeylemiştir (5).

Mensuk — Rivâyetlere göre Hz. Peygamberden (S.A.V.) sonra ilk Vakıf yapan ashâp Hz. Ömer (R.A.) dır. Hz. Ömer (R.A.) Medine'de Semağ denilen yerdeki hurma bahçesini;

— Ne yapayım diye Resulü Ekrem'den sormuş, o da :

— Aslını habs ve semeresini tasadduk eyle, buyurmuşlar, Hz. Ömer (R.A.) da burayı fukaraya vakfetmişlerdir. (1)

Diğer bir hadis'te Rasulü Ekrem şöyle buyurmaktadır. «Kişi öldüğünde üç şey dolayısıyla amel defteri kapanmaz».

1 — Kıyamete dek sürececek sadaka,

2 — Kendisiyle faydalanılan ilim,

3 — Ana ve babasına onların ölümlerinden sonra hayır dua eden evlât (2).

Bu hadiste özellikle «Kıyamete dek sürecek sadaka ifâdesiyle» Vakıf yapmanın temel unsuru olarak göze çarpan hayrılık ve ebedi olarak tahsir.. gibi hukûkî bir müessese halinde değildir. Sayın Ali Ahmet Berki'nin de belirttiği gibi islâmdan önce vakıf hukûkî müessese olarak yoktu. (6)

VAKFIN FONKSİYONLARI :

- a) Vakıflar islâmın yayılma, Osmanlıların fatih harekâtında etkili olmuşlardır.
 - b) Vakıflar sosyal istikrârı sağlamak görünümü kazanan kurumlar niteliğini göstermektedir.
 - c) İstihdâm yaratma, kredi verme... yönleriyle iktisâdi vakıflarda gözden kaçamamaktadır.
19. — Vakıflar İslâm'in Yayılma, Osmanlıların Fetih Harekâtında Etkili Olmuşlardır.

Osmanlı fetih harekâtını toprak istilâsı arzusu, ganimet elde etme hırsı, imparatorluk haline gelmek ihtirâsı şeklinde izâh etmek öteden beri —diğer imparatorluklarda olduğu gibi— olagelmıştır. Şüphesiz kaynağını islâm dışı sistemlerde bulan imparatorluklar için bu çok doğru olabilir, ancak Osmanlı düzeni kaynak olarak islâm'a dayanmaktadır ve her haadiseye kendi mantığıyla bakmak onun anlaşılmasını, aydınlanmasını sağlayacak etkili tek usuldür.

— Devamı gelecek sayıda

K A Y N A K L A R

- (1) Maun Sûresi: Bu görüşü teyid eden âyetleri havidir.
- (2) Tevbe Sûresi: Âyet 16 - 20. Nîsa Sûresi âyet 95 - 96.
- (3) Prof. Osman Turan şöyle demektedir; «19. y.y.da Osmanlıların Rusya ve Avrupa karşısında uğradığı mağlubiyetlere rağmen, Türkler yine de İslâmî, millî değerleri hakkında şüpheye düşmüyor ve asla mânevî mağlubiyeti kabul etmiyorlardı.» Türk Cihan Mefkûresi Tarihi Cilt 1, sahife 7. «Osmanlı Padişahları devlet işlerini şeriata ve kanunlara göre idare ediyor, memleket meseleleri Divan'da müzakere edilip karara bağlanıyordu.» a.g.e. Sahife 6.
- (4) Fazla bilgi için, bkz. Hukuk-i İslâmiyye ve Istalahat-ı Fikiyye Kamusu. Cilt 4, Sahife 95. — Budun Kanunnamesi ve Osmanlı Toprak Meselesi Sahife 62, Binbir Temel Eser.
 - (1) Âli İmran 26 - 189. Mâide: 17, 18, 40. A'raf: 158, Tövbe: 116.
 - (2) N. Kaldor Raport an the Turkish fax system prime rumstry april, 1966.
 - (1) Ali Himmet Berki (Vakıfların Tarihi mahiyeti, İnkişafı ve Tekâmülü, Cemiyete Sağladığı Faydalar) Vakıf Drg. Sayı: 6, Shf. 9.
 - (2) Daha fazla bilgi için bkz: Vakıflarımız shf. 11, 12, 13. Vakf. Dergisi Sayı: 2, Ahmet Caferoğlu (Türk Teamül Hukukunda İçtimai Yardım Müessesesi Vakıflar).
 - (3) Alim Baki Kunter Vakıf Dergisi Sayı: 1, shf: 117 - 118.
 - (4) Adı geçen dergi shf: 118.
 - (5) Prof. Rubin (Budist Vakıfları) Vakıf Dergisi Sayı: 2.
 - (6) Vakıf Dergisi Sayı: 6, shf. 9.

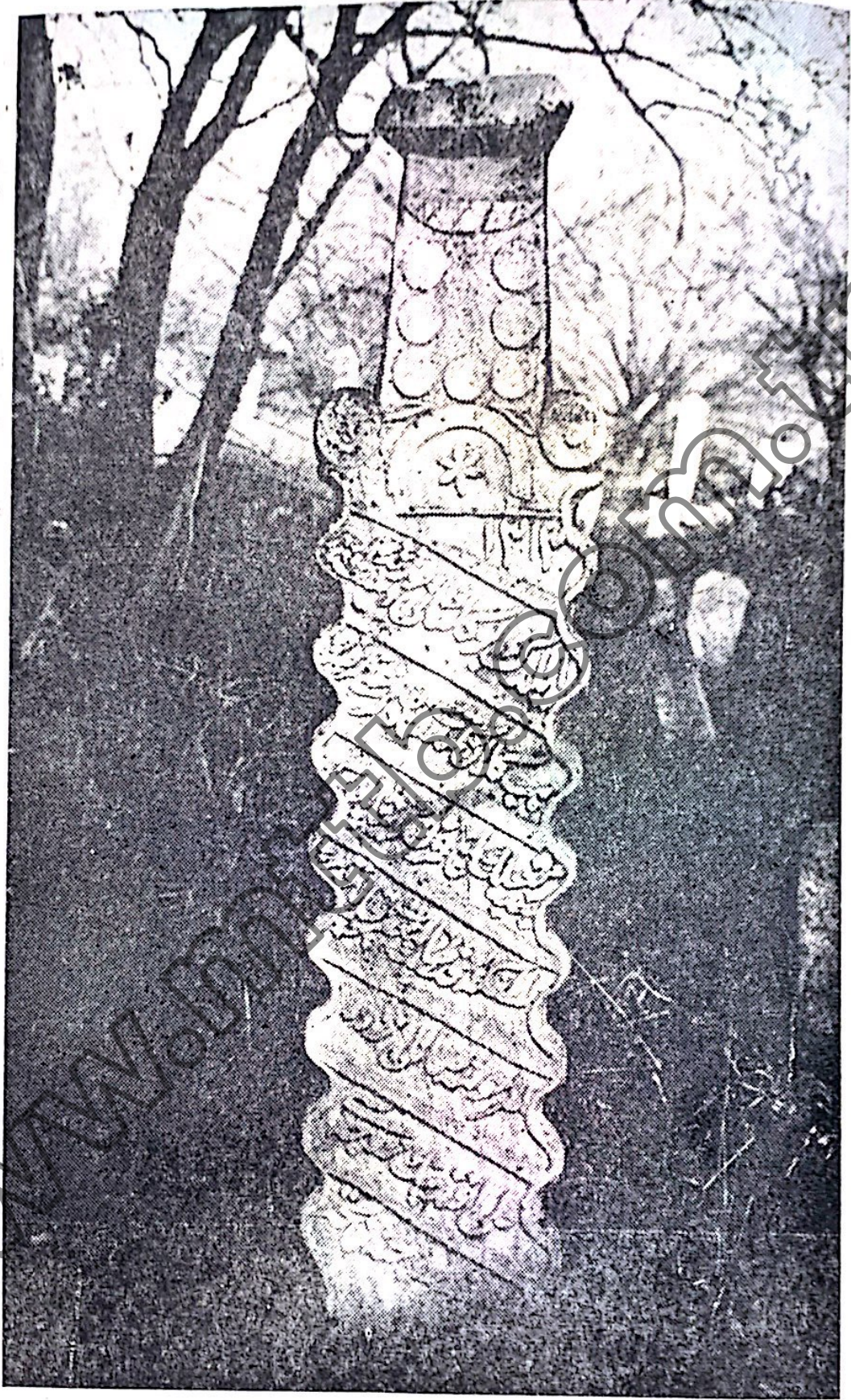
SEBİL

Siyasi, Edebi, Tarihi

Haftalık Gazete

2. Sayısı Çıktı.

OTUZÜÇ

Fotoğraf : İ. H. Sezer

«Ölüme terk edilen muhteşem kültür!..»

OTUZDÖRT

Aşağıdaki yazı Merhum Mahir İz'in vefatından sonra yayımlanan «Yılların izi» adlı hatırat kitabından alınmıştır. Merhumu bu vesileyle rahmetle anar ve bizzat şahid olduğu bu tarihi hadiseyle sizi başbaşa bırakırız.

MİLLİ GENÇLİK

«Hilâfetin lağvı lüzûmuna dâir olan teklifin müzâkeresine gizli celsede başlanmıştı. Çok hararetli müzakereler oldu, gece yarısına kadar devam etti. Teklif eden tarafın sözcüsü — sonradan «Yavuz-Havuz Dâvâsı» ndan mahkûm olan Bahriye Vekili — İstiklâl Mahkemesi Reisi İhsan Bey'di. Buna muhalif olan karşı tarafın da kendiliğinden meydana çıkan sözcüsü Trabzon Meb'usu Ali Şükrü Bey'di. Muhâlifler, söz sıraları gelince kürsüye çıkıp fikirlerini söylediler, mes'elenin müdafaasını yaptılar. Ancak Ali Şükrü Bey, teklif sahipleri tarafından kim söz söyledi ise, hemen kürsüye çıkıp cevaplandırdı. İş o hâle geldi ki, Ali Şükrü Bey kürsüye belki onbeş kere çıktı.

Artık vakit çok geç olmuş, herkes de yorulmuştu. Fakat Ali Şükrü Bey ayakta hatibi dinliyordu. O sırada yine kürsüye yaklaşarak konuşan hatibe cevap vermek üzere söz istedi ve kürsüye yaklaşımaya başladı. O anda Mersin meb'usu Selâhaddin Bey'in her zaman oturduğu kürsüye yakın ilk sırada ortada Raûf Bey oturuyordu. Hamidiye kahramanı Raûf Bey herkesin istisnâsız hürmet ve muhabbetini kazanmıştı. Onun kesin ve keskin sözleri hiç bir zaman redde uğramamıştı. Önüne doğru gelen Ali Şükrü Bey'i belinden tutarak: «Şükrü! Yeter, yeter! Şükrü, artık söz alma!» deyince, Ali Şükrü Bey birdenbire Raûf Bey'e dönerek: **Raûf! Ben bu işin fedâisiyim, anladın mı?» dedi ve kürsüye çıktı. (*)**

(*) Ali Şükrü Bey'in iddiası şuydu: Bütün dünyadaki İslâm âlemi tek mil ruhûyla, vicdâniyle Makam-ı Hilâfet'e bağlıydı. Bu kuvveti ihmal etmek adetâ bir hiyânet-i vataniye idi. Hafî celsede Ali Şükrü Bey'in Rauf Bey'e dönerek: «Ben bu işin fedaisiyim, anladın mı?» demesi, bu büyük kuvvetin âlem-şûmul tesirine inandığı içindi. İngilizlerin de yıpratmak istedikleri bu kuvvet idi. Bu parçalanınca, kavmiyet üzerine kurulan milliyet mefhûmu, dinleri müşterek milletler üzerinde yavaş yavaş tesirini gösterecek ve istenen parçalanma hâsıl olacaktı.

O sırada ben, zabıt müdürü Zeki Bey'e: «Ali Şükrü Bey bu gece idâm fetvâsını eliyle imzâ etti» dedim. Nitekim o sözüm de çıktı.

Ali Şükrü Bey, «Tanyeri» adıyla bir gazete çıkarıyordu. Balıkesir meb'usu Hasan Basri Çantay Bey de yazı işleri müdürü idi. Gazetede şiddetli makaleler çıkıyordu. Hatta ordu müfettişi olup, o sırada meb'us bulunan Mer-sin'li Cemal Paşa da makalelerini oraya veriyordu. Ali Şükrü Bey, Amerika Cumhurreislerinin terceme-i hallerini yazıyor, zaman zaman nasıl riyâset-ten ferâgat ettiklerini gösteriyor ve bu sûretle âdeta «demokrasi» dersleri vermek istiyordu. Bütün hüviyetiyle meydana atılan hararetli bir Halk Partisi muhâlifi idi. İşte bu esnada karşısına Topal Osman çıkarıldı. Eşkiyalık- tan gelme fakat Trabzon havâlisinde Pontuscular'a karşı yaptığı şiddetli ten- kil savaşıyla bütün günahlarını unutturan Giresunlu Topal Osman, herkesin baş üstünde taşıdığı milli bir kahramandı. Çerkez Edhem ve emsâli hükû- met âsîleri ve birtakım İzmir efeleri o meyânda idi. Hepsi kendi muntıkala- rında büyük hizmetler etmişlerdi. Bu hizmetler günahlarına birer kefâret sayılmıştı.

Topal Osman'ın yüzelli neferi bulan çetesi, Çankaya'da resmî muhafız kıt'asının teşekkülünden evvel, orada Mustafa Kemal Paşa'yı koruma vazif- esini görüyordu. Sonra bir muhâfız taburu teşekkül etti. Kumandanlığına da İsmail Hakkı (Tekçe) tâyin edildi. Onlar da Çankaya'nın diğer tarafında mevzi aldılar. Artık Osman Ağa'nın çetesine lüzum kalmamıştı. Fakat kimse buna ses çıkarmaya cesâret edemiyordu. Meclisin polisi, komiseri bile ta- bancasını kapıda bırakma sûretiyle meclise girebilirken, bu çete efrâdı, pür silâh hatta küçük bombalarıyla «sellemehüsselâm», yani hiç kimseden izin almak lüzûmunu hissetmeden doğrudan doğruya meclise giriyorlar ve top- lantı salonunun kapısını açıp içeriye bir kaç kişi toplu halde bakabiliyorlar- dı. Bu çete, şehirde nizâm ve intizâmı, hem de nizâmiye askerî kışlasında askerî disiplini bozacak tavırlar takınmaya başladı. Elbette bu gayr-i tabii hâl devam edemezdi. Galiba «Bir taşla iki kuş vurulsun» diye Ali Şükrü Bey'- in izâle-i vücudu Topal Osman'a havâle edildi.

Topal Osman bir kere Ali Şükrü Bey'in hemşehrisi idi. Sâniyen, Ali Şük- rü Bey kendisini çok takdîr eder ve Karaoğlan'da Kuyulukahve'nin karşısın- daki Merkez Kıraathânesi önünde akşam üstleri her fırsatta karşı karşıya otururlar ve nargile içerlerdi.

Ali Şükrü Bey'in fâcia-i şehâdeti de oradan başlamıştı. O zamanki söy- lentiye nazaran, Merkez Kıraathânesinde buluştuktan sonra Topal Osman'ın daveti üzerine nargile içmek için Samanpazarı'ndaki evine gitmişler. Odaya girildiği zaman orta yerde tabure gibi küçük bir şey ve karşılıklı arkalıksız hasır örme iki sandalye bulunuyormuş. Osman Ağa kapıya bakan iskemleye geçmiş ve Ali Şükrü Bey'e de karşısındaki iskemleyi göstermiş. Oturmuşlar,

lakırdıya başlamadan önce hazırlanan iki nargile gelmiş. Bir taraftan nargile fokurdattırlarken, diğer taraftan da sohbet başlamış. Tam bu sırada kahveler getirilmiş. Ali Şükrü Bey, kahve fincanını eline alır almaz, Kara Donlu Çete efrâdından dördü yağlı ipi Ali Şükrü Bey'in o eğilmeyen başına geçirmişler. Ali Şükrü o esnada: «Osman! Yaktın beni» demiş ve bir eliyle oturduğu iskemlenin hasırlarına can havliyle o kadar kuvvetle sarılmış ki, naşının avucunda o hasır parçaları görülmüş.

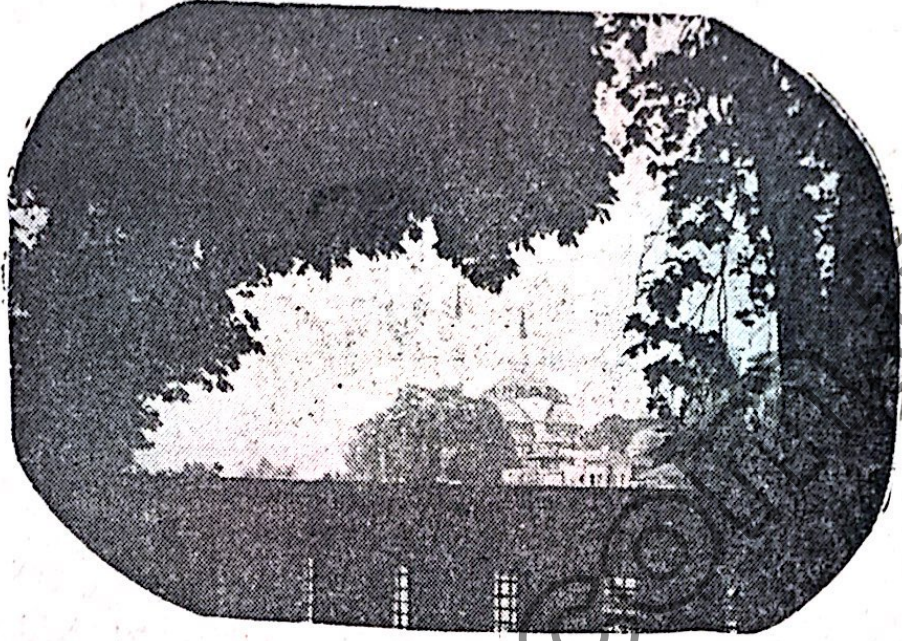
İşte: «Bir cinâyet ki, cezâlar ona nisbetle küçük!»

İş meclise aksetti, meclis büyük bir heyecan içindeydi. Bu atmosferde havayı koklayın çeteden pür - silâh beş on kişi meclis müzâkere salonu kapısından eğilip içeri bakıyorlardı. Her zaman haklı gördüğü hâdislerde, o tiz ve keskin sesiyle gürleyen Erzurum Meb'usu Hüseyin Avni Bey söz istedi. O sırada, İcra Vekilleri Reisi olan Raûf Bey kürsüden izahat veriyordu. Hüseyin Avni Bey : «Raûf Bey! Katilleri biz sizden istiyoruz» deyince Raûf Bey: «Katilleri mutlaka Meclis-i Âli'ye getireceğim» dedi ve bu sözü o kadar samimî ve o kadar candan söyledi ki, sanki katiller hâpishânedede elinin altındaydı.

Yine o zamanki söylentiye nazaran, Raûf Bey Ankara'nın Bâlâ kazasından bir jandarma teğmenini seçerek, Jandarma taburuyla Osma'nın karargâhına sevk etmiş, askerler, çadırların sınırına yaklaşınca silâhla karşılaşmışlar, jandarma da mukabele etmiş. Müsâdeme sonunda Topal Osman yaralanmış, çete efrâdı bunun üzerine teslim olmuşlar. Çarpışma devam ederken Osman Ağa'nın, çetesine silâhlarını Çankaya'ya çevirmelerini emrettiği, fakat Raûf Bey'in daha jandarmalar hareket etmeden evvel Çankaya'ya telefon ederek, herhangi bir hâdisenin vuku' bulmaması için Mustafa Kemal Paşa'nın istasyon binasına gelmesini tavsiye etmiş olduğu da söylenenler arasında idi.

Osman Ağa'nın cesedi, Taşhan'ın önündeki meydana asıldı. Çetesi de silâhlarından tecrid edilmiş olduğu halde, muntazam bir şekilde meclisin önünden geçirilerek memleketlerine gönderildi.

Ali Şükrü Bey'in, «kurb-ı Zü'l-Celâ» e tayerân eden mübarek ruhunun na'sı Hacı Bayram Camii'ne getirildi. Meclis'teki bütün memurlar ve belki diğer devlet dairelerinin memurları arasında yalnız ben, derin bir üzüntü içinde cenâzeye iştirak ettim. Hayatımda ilk taşıdığım tabut da, mübârek şehid merhûm Ali Şükrü Bey'inki idi. Umulmayan büyük bir kalabalıkla cenâze teşyi' edildi.

VAHIY İNMİŞSE GÖKLERDEN

İ. ATABEK

Düşüyorum düşüyorum yukarlardan
Dağ doruklarından kopmuş bir kaya gibi
Vahşiliği yontan bir ikindi vakti
Ortadoğulu bir raksa düşüyorum
Ölüm yargılandı dansında Batının :
Hiçliğin kara yankısı
Dilini kalbimize değdirip de çekiveren
Soğuk elleriyle dansı
ortasından sıkıveren
Başlatmayan... Bitiren...
Ölüm yargılandı dansında Batının.
Vahiy inerde Göklerden
Ölüm yankılanmaz mı?

Kayan Yıldızların düştüğü torba
Dolmayan barajı zamanın
Ey gözlerimize yerleştirilmiş
Şeb-i Aruz

Ezeli yargılar çağlayanı
Ey saran... Bürüyen...
Bilmez miyiz seni?
Vahiy iner de göklerden
Hayat;

Raksımızın belirgin sevdasıdır
Çağın koynuna sessizce giriveren
Ey ceylan sıvaranlar
Şimşek avcıları
Yumuşacık selamlılar
dansa gelin.

Gözlerinde hep iki
Siyah tabanca taşıyanlar
Gül yağuranlar dudaklarıyla
Çocuk yontucular
Raksa gelin

Kalemi çağın yanılgısında
Burkiburka kıranlar
Ölümsüz Evrenlerden yaşama
Derman sunanlar
Bağlayın telleri
Raksa girelim.

ANT

Ömer ÖZBAY

Biz günde bin kez tih çölündeyiz
ne bıldırcın kuşları görmüşüz göğümüzde
ne kudret helvasından bir tad var soframızda
kızıldeniz en delişmen günlerini yaşarken gençliğinin
tûr-u sîna sessiz sessiz kanağlar göğsümüzde.
İnsan taş ve ateş eski dostları veyl'in
zakkum gözlemcileri afsun dilencileri
sacayağı olma özlemindyeiken çıldıran alevlerin
ve dualarımız Ayasofya apartılırken
ve çocukluğumuz anıtkabir anıtkabir ayartılırken
ve yoksulluğumuz kokteyl kadehlerinde

KIRK

ve öldüm fiatına ve kapalı zarf usulü
demokratik demokratik satılırken kölepazarlarında
biz oturmuş fiavun mezarlarının
gölgesinde serinleriz
ve gün gelip dirilmek için
bir yiğit mûsa
ve bir âsâ
ve bir yed-i beyzâ bekleriz.

Çağı gelip de
kitâb'a ve demire olan sevdamızı anımsayarak
biteviye dalaşmak saldırmak sataşmak
ve vurmak varken karnına karnına zulmün
nedendir böyle anlamsız
ve kavgadan uzakta yaşamak
diyerek

bizi alıp götürün sonra tekrar götürün
bizi alıp bedirlere uhutlara götürün
endülüs'e kudüs'e istanbul'a götürün
cesur ve heybetli ve diri
ve gümbür gümbür bir erkeklik şöleni
andlar içtiğimizi

dosta düşmana ilan ederek
gövdelerimizde beliren ürpertilerle
iri ve parlak kavisler çizen hayatlar
hecin yüzlü ölümlerle buluştuğu gün canevimizde
dağlara hep böyle sıram sıram
dağ olarak sürdüremiyecek ömürlerini
denizler böyle telâsız yıldızlar böyle şehvetli
ve sizler yani sizler yani ey zulümağaları
hep böyle korkudan uzak seyredemiyeceksiniz
sevecen hıştırlarla süzülen güneşi
diyebilmek için

ve gün gelip dirilmek için
sabrı silah belleriz

bir yiğit mûsa
ve bir âsâ
ve bir yed-i beyzâ bekleriz.

Biz günde bin kez tih çölündeyiz
ne bıldırcın kuşları görmüşüz göğümüzde
ne kudret helvasından bir tad var soframızda
kızıldeniz en delişmen günlerini yaşarken gençliğinin
tûr-u sına sessiz sessiz kanağlar göğsümüzde.

BİZ MÜSLÜMANLAR VE İSLÂM DAVASI

(Cemal Karaağaçlı)

İslâm davasının asıl görevini yüklenmesi, çağının düzeyine erişmesi için akımlar, kurumlar ve bireyler seviyesine çıkması gerekir. Yoksa etkinliğini yitirecek, varoluş sebebi anlamsızlaşacak ve büsbütün başarısızlığa mahkûm olacaktır.

İslâm davasının belini büken, olanca dehşetiyle tehdit eden amansız tehlikeler arasında özellikle şu iki noktayı hatırlatalım :

1 — Geleceğe yönelmek ve ileriye kollamak yerine, geçmişin ihtişamını sayıklamak... Olması ve yapılması gerekenleri inceden inceye düşünmek, bunların hazırlığıyla uğraşmak, bunlar için mücadele etmek yerine, olup bitmiş, hatıra olmuş şeylere saplanıp kalmak, hep geçmişin anılarını gevelemek...

2 — Doldurulması gereken boşlukları, düzeltilmesi gereken eski yanlışları gereği gibi tanıyıp kavramak, bunları yenmek, aşmak, bunlardan yakayı kurtarmak için içtenlikle, ağırbaşlılıkla çalışıp çabalamak yerine, onulmaz bir inatla hep kendi kendini haklı çıkarma metoduna başvurmak...

İslâm davası zaman zaman varlığını ve geçerliliğini ispat etmiş ve batenin itirazı yok. Çünkü bu tarihi bir gerçek. Ama bunun böyle olması; İslâm davasını çağımıza göre yeniden değerlendirmemize engel olamaz. Bu davayı yeniden düşünmek, biçim vermek ve etkin duruma getirmek zorundayız. İlerleyişini ve gelişimini sürekli kılmaktan vazgeçivermemize izin vermez bütün bunlar. Bu davayı asıl görev ve ödevinin gerektirdiği düzeye gün gün daha fazla yaklaştırmak için çabalamalıyız. Geçmişin ihtişamı, bütün bunlardan yançizivermemizi gerektirmez. Bizi affettirmez bu.

Bütün boyutları içinde ele alacak olursak, İslâmın savaşı hiç bir zaman belirli bir anla ve tarihin herhangi bir çağıyla sınırlandırılmış bir savaş olmamıştır, olmayacaktır da. Öyleyse bu savaşı yürütenler, yürütmek isteyenler, bu konuda samimi olanlar geçmişin hatıralarıyla avunamazlar. Çağımızda her gün bir savaş kaybedilirken, daha önce kendilerinin ya da başkalarının İslâm adına kazandıkları ufak tefek zaferlerle sarhoş olmağa,

iftihar etmeğe tenezzül edemezler. Durmadan değişen ve gelişen olayların çemberinden sıyrılamazlar; hiç bir katkıda bulunmadıkları sosyal gelişme ve değişmelerin dışında kalamazlar, günlük olayları bir yana bırakamazlar, dahası çağa ayak uydurmaktan aciz yaşayamazlar. Çünkü gerçek İslâm erleri aktüaliteye yön veren, günlük meseleleri beynini parçalarcasına irdeleyip İslâmi cevaplar arayan kişilerdir.

İslâmın savaşı bütün muharebe meydanlarında ve bütün cephelerde cereyan etmekte olan sürekli bir savaştır. Onun için bu mücadeleyi sahip oldukları tüm vasıtaları kullanarak **duraksamadan** sürdürmek aktif müslümanların vazgeçilmez görevidir.

Her geçen gün yeni bir savaş kazanmak için çalışıp çabalamalıyız. Bugüne ve geleceğe yönelmeliyiz, gözlerimizi içinde bulunduğumuz ana ve ileriye çevirmeliyiz. Bunu yapalım ki, ödev ve yükümlülüklerimizi zamanında görüp kavrayalım. Geçmişin altın sayfaları bizler için **bukağı** değil, uyandırıcı; uyuşturucu değil, boş bir eğlence, verimsiz bir araştırma değil, tam bir alarm olmalıdır. Dünün kavgası, bugünün ve yarının kavgasını karşılayamaz. Erişmek istediğimiz bütün yüce hedefler henüz uzakta... Vaad edilen zafer hala ilerde... Henüz gerçekleştiremedik onu, zaten gerçekleşmesi için gerekli ortamı bile hazırlamış değiliz.

Durum buyken, şu devamlı olarak kullanıp durduğumuz kendi kendini haklı çıkarma metoduna mazeretler uydurma gayretine ne demeli? Bu gi-dişle, korkarım, bu metod akımlar, kurumlar ve bireyler çapındaki İslâmi faaliyetin vazgeçilmez prensibi haline gelecek...

İnsaf edin! Bütün sorumlulukları, içinde bulunduğumuz ortama ve dış kuvvetlere yükleyivermek suretiyle eksiklerimizi ve yanlışlarımızı bayağı haklı çıkarabiliyoruz.

Bunda, bizlere yabancı ve düşman dış kuvvetlerin ve içinde bulunduğumuz, durumun, şartların ve ortamın çok büyük tesirleri olduğu muhakkak... Ama bütün bunlara rağmen, itiraf edelim ki şu anki durumdan, İslâmın ve müslümanların bugünkü durumundan sorumlu olanlar bizleriz asıl, yani biz müslümanlar.

Kısır bilgimize — aslında zır cahilliğimize — kayıtsızlığımıza, imkan ve kapasitelerimizin zavallılığına, fedakarlıklarımızın acınacak haldeki bayağılığına şöyle bir bakın! Sonra söyleyin ve itiraf edin : Gerçekten bizler, çoğu zaman, imkân ve samimiyetimizin değil de, hırs ve ihtiraslarımızın boyunduruğu altında mıyız, değil miyiz?..

Korkulur — eğer bu hal böyle devam ederse, demek istiyorum ki, gözlerimiz hep geçmişin ihtişamını özlercesine bakar durur ve öbür yandan da her çeşit geri kalmışlığımızı kendi kendini haklı çıkarma metoduyla çözüme çalışır durursak — pek çok İslâmi akımların, kurumların ve İslâm davacısı bireylerin İslâm davasını bir atılış değil, bir engel; ileriye

doğru itici bir gc değil, geriye doğru ceken bir kuvvet; bir kurtuluş un-
suru değil, bir yıkım etkeni; ilerleme yolunda ve özlenen amaçlar uğrunda
bir birlik ve kaynaşma faktörü değil, bir sayfaları parçalama, çabaları bl-
me aleti haline sokmalarından korkulur...

zlediğimiz İslâmi uyanış ve gelişimin akımlar, kurumlar ve bireyler
düzeyinde kendini göstermesi ve bu akımların, bu kurumların varlık sebe-
bi olan bireylerinse uğrunda canla başla çalıştıkları İslâmın gerçek temel-
leri üzerinde yükselmesi için... Bu gelişimin, zaman ve mekan içinde b-
tn sosyal yapıları, bölgesel ve uluslararası ceyitli gc ve etkileri kapsa-
yarak gerçekleşmesi için...

İslâmın istediği, müslümanların durumunun gerektirdiği kadar çağımı-
zın Őartlarının da zorunlu kıldığı bu gelişim için... İslâm yolunda yılmadan
alışan bütün bireylere, akımlara ve kurumlara kollarımızı açıyoruz.

Biz bir akımla bir diğer akım, bir kurumla bir başka kurum, bir bireyle
bir diğer i arasında hiç bir ayırım yapmıyr ve hiç birine belli bir ayrıcalık
tanımıyoruz. Bizim tek lmz ve biricik kaynağımız İslâm ve İslâm'ın hay-
ridir. Her birimizin sahip olabileceği tek mevki, İslâm'ın bize lâyk görüp
verdiği mevki olacaktır.

M.T.T.B.'nin SESİ

 A T I

9. Sayısı ıktı

KIRKDÖRT

Rüştü ECEVİT
M.T.T.B.
Genel Başkan

Millî Türk Talebe Birliği, Yükrak Tahsil gençliğine hizmetinin 60. inci yılına bugün girmiştir.

Cumhuriyetten önce kurularak Türkiye'nin karışık günleri içinde Millî fikir ve düşünce etrafında gençliği toplayan teşkilatımız, Devletin sahipsizliği karşısında kendi tarihinin ve kıymet hükümlerinin vazgeçilmez müdafii olurken, gelecek nesillere istikamet vermek gibi büyük bir vazifenin idrakî içerisinde idi. Türk cemiyeti harpten çıkmış olmanın manevi ızdırabı, kültür değişmesinin hazırladığı huzursuzluk ve istikrarsızlık taşıyordu. Fikir hayatımıza batının felsefisi siyasetimizde ajanları yer aldılar. Bunların tahribatı devlet ve millet üzerine tesirini gösteriyordu.

Millî Türk Talebe Birliği, tarihinden ve millî mefahirinden uzaklaşmış bir toplumu yeniden şuura ve tarihe döndürme gayretindeydi : Çanakkale abidesinin yaptırılışı, Türkçe'ye saygı için tertiplenen «Vagon-li hadisesi» Bulgaristan'daki ırkdaşlarımıza yapılan baskıları kınayıcı «Razgard hadisesi» «hatay mitingi» Komünizmi tel'in eden «Tan hadisesi» ve mitingler, «Kıbrıs Mitingi» «Yunan'a ihtar mitingi» gibi, toplantı ve gösteriler memleket ve onun değerlerine sahip çıkma mücadelesinden başka bir şey değildi.

M.T.T.B. 1916 yılından günümüze doğru geldikçe belli bir plân ve program içinde hareketlerini yürütmüştür. İlk devirlerde millî fikir ve meselelere sahip çıkmış; gerektiğinde bu uğurda gösteriler düzenlenmiştir. Daha sonraki yıllarda sol'un güçlenmesi, tahsil hayatını engelleyici hareketlerde bulunması ve talebeler üzerine baskı kurması üzerine öğrenim hürriyetini temin etmek üzere sola karşı hareketlere girerek imtihanların yapılabilmesi ve talebelerin huzurunun sağlanmasına çalışılmıştır. Son zamanlarda ise, sol'un imkân ve silah yönünden güçlenmesi ve katliam hareketlerine girmesi üzerine hadiselerde aktif bir rol alınıyorak nefsi müdafaa durumuna gidilmiştir.

Kuruluşundan bu yana kanunların sınırı içerisinde faaliyetini icra eden ve en büyük talebe kitlesini etrafında toplayan teşkilat Millî Türk Talebe Birliği'dir. Talebenin meselesi için uzun vadeli çalışarak, birçok hususların halledilmesi ancak teşkilatımızca mümkün olabilmiştir. Gençlik ve memleket

meseleleri Periyodik olarak sadece teşkilatımız etrafından bugüne kadar düzenli olarak takip edilerek hakiki manâsiyle değerlendirilebilmiştir. Gençlik ve Spor Bakanlığı M.T.T.B. tarafından teklif edilerek kurulmuştur. Askerliğin kısılması, talebe kredilerinin artırılması tarafımızdan tatbik imkanı bulunan hususlardır. Çeşitli zamanlarda orta ve yüksek tahsil talebelerinin çeşitli sosyal meseleleri orta ve yüksek tahsile eşit öğretim programlarının bir teklif halinde. Millî Eğitim Bakanlığına takdimi de teşkilatımızın hassaten meşgul olduğu işlerdir.

Millî Türk Talebe Birliği olarak, kuruluşumuzun 60. yılında Türk Gençliğinin kısaca bir panoramasını çizmek istersek Türk Gençliği, Cumhuriyet'ten bu yana maneviyatsız ve kültürsüz olarak yetişmiştir. Türk cemiyetinde batılılaşma ile meydana gelen kültür değişmesi neticesinde batının çeşitli sapık ve materyalist ideolojisi bir kısım gençlik tarafından benimsenmiştir. Türk maarifinin gayesiz ve maneviyatsız gidişi bu akımı şiddetlendirmiş ve devleti yıkmak istemeye kadar götürebilmiştir.

Bugün Rusya ve Çin'in peşinden giderek Lenin'e ve Mao'ya iman derecesinde bağlananlar vardır. Bunlar Türkiye'deki Eğitimi ve Cemiyet hayatını alt üst ederek bir kargaşalık ortamını çıkarmak istemektedirler. Bunların karşısında, sadece heyecanlarının tesiriyle ve fakat aynı usulle hadiseleri bastırma gayretine gitmek isteyenler vardır. Bu grup, ihtilâlcilerin arzu ettikleri ortamın meydana getirilmesinde bilmeyerek rol oynamaktadırlar.

Türkiye'deki komünist hareket, fikri her türlü çalışmasını bitirmiş ve bir ihtilâli yapmanın hazırlığı hatta denemesi içindedir. Geçtiğimiz günlerdeki hadiseler, talebe hadiselerini çok aşmıştır. Rejimi yıkmak isteyenler, demokrasinin boşluklarından istifade etmeyi çok iyi bilmişlerdir. Ölümler, herhangi bir kavganın veya çatışmanın ardından gelmemekte, şahıslar önceden tesbit edilip öldürülmektedir. Okuma emniyeti sağlanmazken bir de can emniyeti meselesi ortaya çıkmıştır.

Hükümet hadiseleri hangi yönden durduracağını bilememenin endişesi içinde beyanatların dışında köklü bir tedbir alamamaktadır. Polis, birçok hareketlerde müşahidlik yapmanın dışına çıkamamakta, hadiselerin gelişmesinde adeta inkân tanımaktadır.

Teşkilâtımız, büyük bir talebe kitlesi ve gayesine inanmış halkımızın desteği içinde hareketlerini büyük bir dikkat ve titizlik içerisinde yapmaktadır. Şiddet hareketlerine girmek tasvibimiz üstünde olmadığı halde, bunun meydana getireceği kargaşalık ve mes'uliyetin idraki içerisinde hislerimize ve tahriklere göre hareket etmiyoruz.

Teşkilâtımız, bunca yılın tecrübesi içinde gençlik üzerinde meydana getirdiği kültür ve iman hareketinin istikrarlı ve aksiyoner gücü olarak ayakta durmaktadır. Bu vazifenin şuuru içinde hizmetlerin neticesinin yakın zamanda ortaya çıkacağı inancı içerisindeyiz.

KIRKALTI

MÜSTEHCEN NEŞRİYAT HAKKINDA

— 1 —

M.T.T.B.
Sinema Kulübünün
Bildirisi

Yurdumuz, uzun yıllardan beri Doğu - Batı ve Kuzey Emperyalist Ülkelerinin kendi menfaatleri yönünde gençliğimiz üzerine yaptığı yatırımlar sonucu çeşitli karışıklıklara sahne olmuş, çeşitli dar boğazları geçtikten sonra 1975 yılı ikinci yarısında yeni bir bunalımın ve yalnızlığın içine düşmüştür. Bir yandan güzel vatnımızı batıya peyk yapmak isteyen devrim yobazları, diğer yandan ise, sosyalizm yalanı altında marksist bir devrim üzerine yapılan yatırımlar karşısında; Türk basını ve Türk Sinemasına, millî bütünlüğü sağlama yönünde birçok görevler düşmektedir. Halbuki bunun tam tersine, bugün gerek basın, gerekse sinema bu bölünmeyi doğrudan veya dolaylı olarak destekler pozisyonundadır. Büyük basın tröstlerinde bazı köşebaşlarını tutmuş kişiler doğrudan, bir kısım basın ile yerli film şirketlerinin büyük kısmı ise dolaylı yoldan bu bölünmenin destekleyicisi durumundadır. Nitekim bu ikinci guruptakiler, solumsuzca yaptıkları müstehcen neşriyat ve seks filimleriyle seksoman-yak bir neslin yetişmesine sebep olmakta; gençliğin kendi cinsel tatminleri dışında hiçbir hayat ve toplum gerçeğiyle ilgilenmemesini isteyen dış emperyalist ajanlarıyla aynı paralele düşmektedirler.

Türk Sineması muhteva olarak, bugüne kadar hiçbir sosyal gelişmeye ayak uyduramamış, ama toplumun hassas noktalarını istismar etmeyi daima başarabilmiş bir müessesedir. Son bir yıl içindeki değişiklikler paralelinde, önce Kıbrıs filimlerine yönelmiş, sonra bir siyasî liderin şişirilmiş şöhret balonu ardına sığınıp sosyalist motifleri bol bol kullanmış ve nihayet devlet sansürünün laçkalaştığı son dönemde, seks filimlerine

KIRKYEDİ

ağırlık vermiştir. Sonunda bu seks ticareti öyle bir noktaya gelmiştir ki, müstehcen filimler sanat filmi diye tanıtılmış, bunlar için mahkemeden dokunulmazlık belgeleri alınmış; bazen seks sahneleri kesilip sansüre gönderilerek, bazen de başka yollarla bu filimler hemen daima sansürden geçirilmiştir.

Çeşitli sosyal ve kişisel sebeplerle göbekaltı zevklerini tatmin edememiş pek çok kişi, halen sinemaların karanlık salonlarında seksüel boşalmalarını sağlamaktadır. Düne kadar çevresinde tanıdık bir kişiye rastlamamak için gidilen seks filimlerine bugün artık 13 yaşındaki ortaokul talebeleri okuldan kaçarak topluca gitmekte, bu tür filimlerde 8-9 yaşındaki çocuklara rastlamak bile artık şaşırtıcı olmamaktadır.

Başlatılan bu hareket şüphesiz öncelikle demokratik sınırlar içinde olacaktır. Halen müstehcen neşriyat ve filimler üzerine hazırlanmakta olan bir rapor, Sansür Nizamnamesi ve PVSK'da yeniden düzenlenmesi gereken hususları gösterir bir taslak ve ilgili bakanlıkların da katılacağı bir oturum, yapılması düşünülen başlangıç çalışmalarından bazılarıdır. Eğer bu tarz demokratik çabalarla da bir sonuç alınamaz, seks simsarları yine beyaz perdeleri kirletmeye devam ederlerse, bu kişiler karşılığında, artık sabrı taşmak üzere olan üniversite gençliğini bulacaklardır ve o zaman da sorumluluk, tamamen kendilerine ait olacaktır. Bu gençlik, kısaca «Yeşilçam» denen sosyal yapıyı halletmeyi programına alınca, şüphesiz bu hareket sadece müstehcen filimler gibi dar bir sahayı kapsamıyacak; bazı burjuva hayranlığı veya sosyalizm yalanları yayanlardan, sinemaları sadece kendi sapık filimlerinin gösterilmesi için bloke eden üç-beş kapitalistin kurduğu tröste kadar her probleme el atacaktır. Nitekim bugün çeşitli yollarla sansür barajını aşmış, sinemaları seks filimleriyle dolduran simsarlar ve GENÇLİK KÖPRÜSÜ filminin sinemalarda oynamasını engellemeye çalışan patronlar, gün gelip kendi filimlerini oynatacak sinema bulamayacaklarını da unutmamalıdır.

M.T.T.B. Sinema Kulübü, «Müstehcen Filimlere Hayır» kampanyasına, düzenlediği bir anketle bugünden itibaren başlamıştır. Hazırlanan rapor ve sansür değişikliği taslağı da bir hafta içinde ilgili makamlara sunulacaktır. Bütün Türkiye'yi kaplıyan bu sosyal afete karşı Sinema Kulübümüze başlatılan bu hareketi destekliyor ve dış güçlerin seksomanyak olarak yetişmesine çalıştığı bir neslin kurtulmasını istiyorsanız, sizler de bu kampanyada faal rol almak zorundasınız. Bu konudaki müteakip bildirimlerimizi bekleyiniz.

Hiç şüphesiz ZAFER, Hakka inananlarıdır.

— HABERLER —

— Bölge toplantıları yapıldı : Ankara'ya yakın M.T.T.B. teşkilât başkanlarının katıldığı bölge toplantısı 25 Aralık 1975 günü yapılmıştır. Genel Başkan Rüştü Ecevit'in başkanlığında yapılan bu toplantıya 12 ilin teşkilat başkanları ve Genel Muhasip Ahmet Sarıkaya katılmışlardır. Daha önce 24 Aralık Çarşamba günü de Ankara'daki talebe derneklerinin idare heyetleriyle bir toplantı yapılmıştır.

— İhtar yürüyüşü : Meslek okullarının üniversitelere alınmasını temin edecek olan kanunun veto edilmesini kınama gayesiyle M.T.T.B. tarafından ihtar yürüyüşü tertip edilmiştir. 10 binin üzerinde gencin katıldığı yürüyüş 3 Ocak 1976 günü saat 13.00'te Taksim'de başlamış Beyazıt'ta — Üniversite önünde — son bulmuştur.

— Şiir yarışması yapıldı : M.T.T.B. Orta Öğretim Komitesince tertip edilen 5. şiir okuma yarışması 30 un üzerinde Lise talebesinin iştirakiyle yapılmış, Zeytinburnu Akşam Lisesi talebelerinden Abdurrahman Şen birinci seçilmiştir. Neticede ilk üçe kupa, diğer yarışmacılara da çeşitli hediyeler verilmiştir.

— Mehmet Akif'i anma gecesi yapıldı : 3 Ocak Cumartesi günü M.T.T.B. konferans salonunda kalabalık bir davetli topluluğunun huzurunda yapılan gecede Mehmet Akif'in sanat ve mücadelede hayatı anlatılmıştır. Safahat'tan okunan şiirlerle başlayan gece kıymetli hatiplerin Akif hakkında konuşmalarıyla devam etmiş ve büyük İslâm Şairinin ruhuna okunan fatihalarla sona ermiştir.

M.T.T.B

millî türk talebe birliği
eğitim müdürlüğü

ÜNİVERSİTEYE
HAZIRLAMA
fen_test KURSLARI

BEKLEMELER için:12-24 ocak (Akşam-Gündüz)
LİSE SON devresi:17 ocak (Cumartesi-Pazar)